

ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอป่องทอง จังหวัดชลบุรี

กรประกาศ จันทนา

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี

กรประภา จันทนา

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

WELFARE NEEDS FOR PEOPLE WITH DISABILITIES IN THE MUNICIPALITY OF
THADTONG SUBDISTRICT, BOTHONG DISTRICT, CHONBURI PROVINCE

PORNPAPHA JANTANA

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR MASTER DEGREE OF ARTS IN POLITICAL SCIENCE
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE AND LAWS

BURAPHA UNIVERSITY

2024

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณางาน
นิพนธ์ของ ทรประภา จันทนา ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยตำรวจเอก ดร.วิเชียร
ตันศิริคงคล)

..... ประธาน

(ศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โพธิ์สว่าง)

..... กรรมการ

(ดร. โชติสา ขาวสนิท)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรพงษ์ รัตนเสวี)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยตำรวจเอก ดร.วิเชียร
ตันศิริคงคล)

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยตำรวจเอก ดร. วิเชียร ตันศิริคงคล)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจ่มเยี่ยม)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

63910220: สาขาวิชา: -; ร.ม. (-)

คำสำคัญ: ความต้องการได้รับสวัสดิการ, ผู้พิการ, เทศบาลตำบลธาตุทอง

กรปรระภา จันทนา : ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี. (WELFARE NEEDS FOR PEOPLE WITH DISABILITIES IN THE MUNICIPALITY OF THADTONG SUBDISTRICT, BOTHONG DISTRICT, CHONBURI PROVINCE) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: วิเชียร ต้นศิริคงคล ปี พ.ศ. 2567.

การศึกษาเรื่องความต้องการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความต้องการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการ ในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความต้องการ ได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 133 คน แจกและเก็บแบบสอบถามได้เต็มจำนวนร้อยละร้อย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการทดสอบสมมติฐานใช้สถิติค่าที และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว เพื่อทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรโดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทำการทดสอบความแตกต่างรายด้วยวิธี LSD

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี มีความต้องการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เมื่อเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้พิการต้องการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐด้านบริการทางอาชีพมากที่สุด รองลงมาได้แก่ด้านบริการทางสังคม ด้านบริการทางการศึกษาและด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการแพทย์ ตามลำดับ การเปรียบเทียบความต้องการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการศึกษาพบว่าผู้พิการที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทความพิการ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพแตกต่างกัน มีความต้องการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

63910220: MAJOR: -, M.A. (-)

KEYWORDS: WELFARE NEEDS/ PEOPLE WITH DISABILITY/ THE MUNICIPALITY
OF THADTONG SUB DISTRICT

PORNPAPHA JANTANA : WELFARE NEEDS FOR PEOPLE WITH
DISABILITIES IN THE MUNICIPALITY OF THADTONG SUBDISTRICT, BOTHONG
DISTRICT, CHONBURI PROVINCE. ADVISORY COMMITTEE: VICHIE
TANSIRIKONGKHON, D.Pol.Sc 2024.

The study of welfare needs for people with disability in the municipality of Thadtong sub district, Bothong district, Chonburi province was aimed to identify and compare the level of welfare needs divided by personal factors of people with disability in the municipality of Thadtong sub district, Bothong district, Chonburi province. The sample size was 133 people with disability which calculated by Tari Yamane formula. The data was collected by questionnaire and analyzed by frequency, percentage, mean, and standard deviation. For hypothesis testing, the data was analyzed by t-test and One-way ANOVA to determine whether there are any statistically significant differences between the means of two or more independent factors. Additionally, The LSD was used to calculate the smallest significant between two means.

The finding as people with disability in the municipality of Thadtong sub district, Bothong district, Chonburi province. The demand for welfare and assistance from the government as a whole was at the highest level. When considering each side, it was found that at the highest level in all aspects. When sorting the mean scores from the highest to the lowest, it was found that the samples of the disabled wanted to receive the welfare assistance from the government in terms of vocational services the most. Followed by social services. Educational services and the lowest mean was medical, respectively. Comparison of the need for welfare and assistance from the government of the disabled in ThadTong municipality. Classified by individual factors The results of the study showed that people with disabilities with different gender, age, level of education, disability type, average monthly income, occupational had welfare needs and assistance from the government no difference at the statistical significance level of .05

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่อง “ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี” สำเร็จลงด้วยความกรุณาและการช่วยเหลือจากหลายท่านที่ได้อนุเคราะห์ให้ความช่วยเหลือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยตำรวจเอก ดร.วิเชียร ตันศิริคงคล อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โพธิสว่าง ที่ได้กรุณาแนะนำ ส่งผลให้การศึกษาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง ทำให้ผู้วิจัยได้รับแนวทางในการศึกษาค้นคว้างานนิพนธ์ อย่างถูกต้องสมบูรณ์ จึงขอกราบขอบคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย และคณาจารย์ท่านอื่น ๆ ทุกท่านที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชา จนผู้วิจัยมีความรู้นำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้างานนิพนธ์ครั้งนี้เป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณประชาชนผู้พิการที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรีทุกท่าน ที่ได้ให้ความกรุณาอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูลตอบแบบสอบถาม และแสดงความคิดเห็นในครั้งนี้ ให้การดำเนินการวิจัยสำเร็จด้วยดี ผลการศึกษาที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้พิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี เพื่อนำมาบริหารจัดการเกี่ยวกับความต้องการด้านสวัสดิการของผู้พิการต่อไป

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจที่สำคัญตลอดมา และขอบพระคุณ อ.พัศ ภาคสังคมวิทยา ที่คอยแนะนำสิ่งดีตลอดมา ขอขอบคุณสหาย “จ๊าบ” และเพื่อนเจ ที่คอยให้กำลังใจและให้คำปรึกษาด้วยดีมาตลอด

กรประกาศ จันทนา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามในการวิจัย	3
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดเกี่ยวกับสวัสดิการทางสังคมและสิทธิต่าง ๆ ของคนพิการ	7
หลักการแนวคิดเกี่ยวกับคนพิการ	12
ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ	18
ข้อมูลการดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการแก่คนพิการของเทศบาลตำบลธาตุทอง	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	29

การเก็บรวบรวมข้อมูล	32
การจัดทำข้อมูล	32
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33
บทที่ 4 ผลการศึกษา	34
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	35
ส่วนที่ 2 ข้อมูลระดับความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบล ราชูทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี.....	38
ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน	43
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	48
สรุปผลการศึกษา	48
อภิปรายผล.....	49
ข้อเสนอแนะ	54
บรรณานุกรม	56
ภาคผนวก	60
บรรณานุกรม	67
ประวัติย่อของผู้วิจัย	69

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 จำนวนผู้พิการที่ได้รับสวัสดิการจากเทศบาลตำบลธาตุทอง แยกตามประเภทความพิการ	21
ตารางที่ 2 จำนวนผู้พิการและกลุ่มตัวอย่างเก็บแบบสอบถามแยกตามหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง	30
ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	35
ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	35
ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด	36
ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทความพิการ	36
ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	37
ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ	37
ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ	37
ตารางที่ 10 ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการ ในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอป่องทอง จังหวัดชลบุรี ในภาพรวม	38
ตารางที่ 11 ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอป่องทอง จังหวัดชลบุรี ด้านบริการทางการแพทย์.....	39
ตารางที่ 12 ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอป่องทอง จังหวัดชลบุรี ด้านบริการทางการศึกษา.....	40
ตารางที่ 13 ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอป่องทอง จังหวัดชลบุรี ด้านบริการทางสังคม.....	41
ตารางที่ 14 ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอป่องทอง จังหวัดชลบุรี ด้านบริการทางอาชีพ.....	42
ตารางที่ 15 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง จำแนกตามเพศ.....	43

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาล ตำบลธาตุทอง จำแนกตามอายุ.....	43
ตารางที่ 17 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาล ตำบลธาตุทอง จำแนกตามการศึกษา	44
ตารางที่ 18 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาล ตำบลธาตุทอง จำแนกตามประเภทความพิการ	45
ตารางที่ 19 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาล ตำบลธาตุทอง จำแนกตามรายได้.....	45
ตารางที่ 20 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาล ตำบลธาตุทอง จำแนกตามอาชีพ	46
ตารางที่ 21 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย	46

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....28

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคที่สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ประชากรของประเทศมีจำนวนเพิ่มขึ้น ซึ่งในจำนวนประชากรดังกล่าวนี้ มีประชากรกลุ่มหนึ่งที่เป็นกลุ่มบุคคลที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ คือ กลุ่มคนพิการ ซึ่งถือเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญกลุ่มหนึ่งของประเทศ แต่เดิมคนพิการได้รับการพัฒนาน้อย เนื่องจากเป็นคนกลุ่มน้อย สังคมส่วนใหญ่จึงมองข้ามไม่ให้ความสำคัญ คนพิการจึงถูกละเลยทอดทิ้ง ไม่ได้รับความช่วยเหลือ จนเกิดเป็นปัญหาใหญ่ของสังคมไทย (นิกร ชำนิปັນ, 2557)

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้รวบรวมสถิติการสำรวจความพิการ ในประเทศไทย โดยในปี พ.ศ.2550 มีประชากรที่เป็นผู้พิการ จำนวน 1.9 ล้านคน หรือร้อยละ 2.9 ของประชากรทั้งประเทศ และในอีก 10 ปีต่อมา คือในปี 2560 มีคนพิการเพิ่มขึ้นเป็น 3.7 ล้านคน หรือร้อยละ 5.5 ของประชากรทั้งประเทศ ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีจำนวนมากและเพิ่มขึ้น และจะมีแนวโน้มสูงขึ้นอีกในอนาคต ซึ่งประชากรกลุ่มนี้ก็เป็นกลุ่มเป้าหมายอีกกลุ่มหนึ่งที่ควรจะได้รับบริการจัดบริการสวัสดิการสังคมตามสิทธิต่าง ๆ ตามกฎหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้สามารถดำรงชีวิตอย่างปกติสุขอย่างเช่นคนทั่วไป

จากจำนวนคนพิการที่เพิ่มขึ้นและความพิการที่หลากหลาย ก่อให้เกิดความต้องการปัจจัยขั้นพื้นฐานเพื่อให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตได้เยี่ยงคนปกติ ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งเวดลุ่มที่เอื้อต่อการดำรงชีวิต เช่น ทางลาด ห้องน้ำ ฯลฯ การส่งเสริมด้านการศึกษา อาชีพ บริการทางการแพทย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยกระบวนการแพทย์ เรื่องค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล อุปกรณ์เครื่องช่วยคนพิการ การสนับสนุนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการ ฯลฯ ที่มีความเหมาะสมกับความพิการเพื่อให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ ตลอดจนสามารถเข้าถึงบริการและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการที่รัฐจัดให้ประชาชนทุกคนได้อย่างเท่าเทียมกัน และด้วยคนพิการที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นและมีความต้องการที่แตกต่างกัน ทำให้คนพิการส่วนใหญ่ยังไม่สามารถเข้าถึงบริการที่รัฐจัดให้ แม้ว่าจะมีระบบสวัสดิการต่าง ๆ เพื่อรองรับ เช่น ระบบหลักประกันสุขภาพ ระบบประกันสังคม ฯลฯ แต่ระบบสวัสดิการดังกล่าวก็ยังไม่สามารถจัดบริการเพื่อครอบคลุมกับสภาพปัญหาและความต้องการของคนพิการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกันจึงนับได้ว่าเป็นความท้าทายหนึ่งของหน่วยงานภาครัฐที่จะพัฒนาระบบสวัสดิการและบูรณาการร่วมกันอย่างมีระบบ เพื่อให้คนไทยทุกคนได้เข้าถึงบริการอย่างเหมาะสมและมีความเท่าเทียมกัน (คารารัตน์ ทิพย์วงศ์, 2551)

แม้ว่าในปัจจุบันสังคมไทยให้ความสำคัญแก่คนพิการมากขึ้นทั้งทางการเมือง การปกครอง หน่วยงานราชการ องค์กรเอกชน และภาคธุรกิจเอกชน รวมถึงการที่คนพิการได้รับโปรดเกล้าฯ ให้เป็นวุฒิสมาชิก ได้รับสิทธิในการเข้ารับราชการและการจ้างงานในสถานประกอบการเอกชนรวมทั้งสิทธิและโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในสังคมมากขึ้น แต่ก็ยังมีคนพิการอีกเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะคนพิการที่อยู่ในชนบทและสังคมที่ห่างไกลที่ยังไม่สามารถเข้าถึงบริการและสิทธิโอกาสต่าง ๆ ด้าน ทั้งนี้เนื่องจากการกระจายบริการด้านต่าง ๆ ยังไม่ครอบคลุมและเป็นไปโดยทั่วถึง ขาดการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ทำให้ครอบครัว ชุมชน สังคมและโดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวคนพิการเองขาดความรู้ความเข้าใจในสิทธิโอกาสและบริการที่พึงควรได้รับ (สิริพร อินทร โชติ, 2548, หน้า 2) ซึ่งสิทธิของคนพิการไทยได้รับการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ในหลายมาตรา อาทิ มาตรา 54 ระบุถึงสิทธิในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ และมาตรา 80 กำหนดหน้าที่ให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม รวมถึงการสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งตนเองได้ นอกจากนี้ คนพิการไทย ยังได้รับการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิจากกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ อีกหลายฉบับ ที่สำคัญได้แก่ พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ พ.ศ. 2550 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550

ซึ่งคนพิการที่มีอยู่เป็นจำนวนมากนี้หากได้รับการช่วยเหลือและฟื้นฟูสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมได้ทันการณ์แล้วจะช่วยให้พ้นจากการกลายสภาพเป็นผู้พิการถาวรหรือลดความสามารถลงไปได้ และการจะให้คนพิการดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมโดยไม่เป็นภาระแก่ผู้อื่นหรือสังคมนั้นต้องส่งเสริมคนพิการ ให้มีงานทำอย่างเสมอภาคกับบุคคลทั่วไป เพื่อสามารถเป็นพลังที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติต่อไปได้

เทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี มีผู้พิการที่ขึ้นทะเบียนความพิการจำนวน 198 คน (ข้อมูลเดือน กุมภาพันธ์ 2565) ซึ่งการจัดสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลธาตุทองยังมีลักษณะเดียวเหมือนกันทั่วไป คือการจัดสวัสดิการจ่ายเงินเบี้ยความพิการ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยความพิการให้คนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2553 นั้นยังไม่เพียงพอและตรงกับความต้องการของผู้พิการในพื้นที่ และในปัจจุบันยังขาดการมีส่วนร่วมของผู้พิการในการชี้แนะปัญหาความต้องการจากกลุ่มผู้พิการ ทำให้การบริการต่าง ๆ ไม่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของคนพิการ แม้ว่าเทศบาลตำบลธาตุทองจะให้

ความสำคัญกับผู้พิการ โดยการให้เบี่ยงชีพความพิการและสวัสดิการขั้นพื้นฐานในด้านต่าง ๆ ก็ตาม แต่ยังมีผู้พิการอีกจำนวนมากที่ยังไม่ได้รับความช่วยเหลือและยังไม่ได้รับสวัสดิการในเรื่องต่าง ๆ ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะที่ปฏิบัติหน้าที่งานสังคมสงเคราะห์ ทางด้านส่งเสริมและสวัสดิการสังคมจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการ ได้รับสวัสดิการสังคมของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสวัสดิการสังคมของคนพิการให้ตรงกับความต้องการและมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น

คำถามในการวิจัย

1. ผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมอยู่ในระดับใด
2. ผู้พิการที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างไ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้พิการในตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีเพศแตกต่างกันมีความต้องการได้รับสวัสดิการแตกต่างกัน
2. ผู้พิการในตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีอายุแตกต่างกันมีความต้องการได้รับสวัสดิการแตกต่างกัน
3. ผู้พิการในตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความต้องการได้รับสวัสดิการแตกต่างกัน
4. ผู้พิการในตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีประเภทความพิการแตกต่างกันมีความต้องการได้รับสวัสดิการแตกต่างกัน
5. ผู้พิการในตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีรายได้แตกต่างกันมีความต้องการได้รับสวัสดิการแตกต่างกัน

6. ผู้พิการในตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความต้องการได้รับสวัสดิการแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับความต้องการสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี

สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับการศึกษา
4. ประเภทความพิการ
5. รายได้
6. อาชีพ

2. ตัวแปรตาม สวัสดิการใน 4 ด้าน ได้แก่

- 2.1 ด้านการบริการทางการแพทย์
- 2.2 ด้านการบริการทางการศึกษา
- 2.3 ด้านบริการทางสังคม
- 2.4 ด้านบริการทางอาชีพ

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้พิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ ที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี จำนวน 198 คน (ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2565)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้พิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ ที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี โดยคำนวณจากสูตรทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) โดยได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 133 คน

ขอบเขตระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยระหว่างเดือนธันวาคม 2565 - เดือนมกราคม 2566

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้พิการ ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง คนพิการทุกประเภทที่จดทะเบียนคนพิการตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 ทั้งเพศหญิงและเพศชายที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตตำบลธาตุทอง อำเภอปอทอง จังหวัดชลบุรี

ความต้องการ หมายถึง ความต้องการได้รับสวัสดิการตามแนวทางการจัดสวัสดิการของภาครัฐ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ครอบคลุมการจัดสวัสดิการภาครัฐให้กับผู้พิการใน 4 ด้าน ได้แก่ การบริการทางการแพทย์ การบริการทางการศึกษา การบริการด้านสังคม และการบริการด้านอาชีพ

ความต้องการด้านการแพทย์ หมายถึง ความต้องการในการเข้าถึงบริการทางการแพทย์ที่มีประสิทธิภาพ การรักษาพยาบาลเพื่อแก้ไขความพิการ หรือเพื่อปรับสภาพความพิการ กายอุปกรณ์และเครื่องช่วยคนพิการต่าง ๆ การได้รับคำแนะนำปรึกษาทางการแพทย์โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

ความต้องการด้านการศึกษา หมายถึง ความต้องการได้รับโอกาสเข้าเรียนในสถานศึกษาต่าง ๆ การได้รับอุปกรณ์และยกเว้นค่าใช้จ่ายในการเรียน การได้รับคำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับการศึกษา

ความต้องการด้านสังคม หมายถึง ความต้องการได้รับคำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือแก่คนพิการ และครอบครัวคนพิการที่มีฐานะยากจนและประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ รวมถึงการได้รับเบี้ยยังชีพคนพิการ การได้รับสิทธิประโยชน์จากสังคมในเรื่อง โอกาสและความสามารถ เพื่อให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ความต้องการด้านอาชีพ หมายถึง การต้องการได้รับคำแนะนำการประกอบอาชีพ การจัดฝึกอาชีพ ให้อุปกรณ์เงินทุนประกอบอาชีพ ตลอดจนจนบริการจัดหางานในสถานประกอบการที่เข้าข่ายต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวง เรื่องการจ้างงานคนพิการของผู้พิการในการสนับสนุนเกี่ยวกับเรื่องการประกอบอาชีพ

สวัสดิการสังคม หมายถึง บริการที่จัดขึ้น โดยรัฐหรือเอกชนเพื่อมุ่งให้ประชาชนทั่วไปและผู้ประสบปัญหา มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี ได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานอย่างเหมาะสม รวมทั้งได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเป็นธรรม สำหรับคนพิการ

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ข้อมูลส่วนตัวของผู้พิการ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทความพิการ รายได้และอาชีพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องในการให้ความช่วยเหลือผู้พิการในตำบลธาตุทอง อำเภอปอทอง จังหวัดชลบุรี

2. เป็นแนวทางในการพัฒนาสวัสดิการสังคมของผู้พิการในตำบลธาตุทอง อำเภอป่าทอง จังหวัดชลบุรี

3. เป็นข้อมูลสำหรับเทศบาลตำบลธาตุทอง ในการเก็บข้อมูลพื้นฐานรายบุคคลของผู้พิการ เพื่อให้ความช่วยเหลือ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอ บ่อทอง จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทาง ในการกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับสวัสดิการทางสังคมและสิทธิต่าง ๆ ของคนพิการ
2. หลักการ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ
3. ทฤษฎีความต้องการ
4. ข้อมูลการดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการแก่คนพิการของเทศบาลตำบลธาตุทอง
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. กรอบแนวคิด ในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับสวัสดิการทางสังคมและสิทธิต่าง ๆ ของคนพิการ

แนวทางการจัดสวัสดิการแก่คนพิการและพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

ปัจจุบันการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้พิการไทยมีวิวัฒนาการไปอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง หน่วยงานภาครัฐได้มีการพัฒนาระบบการจัดบริการให้แก่คนพิการ เพื่อให้คนพิการได้รับสิทธิและประโยชน์ที่พึงจะได้รับมากขึ้น ตั้งแต่การออกพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 เพื่อส่งเสริมให้คนพิการได้รับโอกาสในการพัฒนาศักยภาพของตนเองเป็นต้นมา จนถึงปัจจุบันที่ให้มีการกำหนดแนวทางและปรับปรุงวิธีการในการส่งเสริมและการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเพื่อให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 แทนพระราชบัญญัติฉบับเดิม ที่ถูกใช้บังคับมาเป็นเวลานาน แต่ยังคงครอบคลุมสวัสดิการของผู้พิการ ทั้ง 4 ด้าน (สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้ด้วยโอกาส, 2553) อันได้แก่

1. บริการทางการแพทย์ คือ การรักษาพยาบาลเพื่อแก้ไขความพิการ หรือเพื่อปรับสภาพความพิการ กายอุปกรณ์และเครื่องช่วยคนพิการต่าง ๆ กำหนดนำปรึกษาทางการแพทย์โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ซึ่งสามารถติดต่อขอรับบริการได้ที่สถานพยาบาลของรัฐทั่วประเทศ

2. บริการทางการศึกษา คือการเข้าเรียนในสถานศึกษาต่าง ๆ อุปกรณ์และค่าใช้จ่ายในการเรียน ค่าแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับการศึกษา ซึ่งสามารถติดต่อขอรับบริการได้ที่ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด

3. บริการทางอาชีพ คือแนะนำการประกอบอาชีพ การจัดฝึกอาชีพ ให้กู้ยืมเงินทุน ประกอบอาชีพ ตลอดจนบริการจัดหางานในสถานประกอบการที่เข้าข่ายต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวง เรื่องการจ้างงานคนพิการ

4. บริการทางสังคม คือคำปรึกษาแนะนำบริการช่วยเหลือเด็กพิการ และครอบครัวคนพิการ ที่มีฐานะยากจนและประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ รวมถึงเบี้ยยังชีพคนพิการให้กับคนพิการที่มีสภาพความพิการมากจนไม่สามารถประกอบอาชีพได้ และมีฐานะยากจน

โดยผู้พิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ มีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากภาครัฐได้ครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน ทั้งนี้ความใน มาตรา 4 ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2550) ยังได้ให้ความหมายของฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ และการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ว่า

1. การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ หมายความว่า การเสริมสร้างสมรรถภาพหรือความสามารถของคนพิการให้มีสภาพที่ดีขึ้น หรือดำรงสมรรถภาพหรือความสามารถที่มีอยู่เดิมไว้โดยอาศัยกระบวนการทางการแพทย์ การศาสนา การศึกษา สังคม อาชีพ หรือกระบวนการอื่นใด เพื่อให้คนพิการได้มีโอกาสทำงานหรือดำรงชีวิตในสังคมอย่างเต็มศักยภาพ

2. การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต หมายความว่า การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ การจัดสวัสดิการ การส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิ การสนับสนุนให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตอิสระมีศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์และเสมอภาคกับบุคคลทั่วไป มีส่วนร่วมทางสังคมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพภายใต้สภาพแวดล้อมที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

สรุปได้ว่าแนวทางการจัดสวัสดิการของภาครัฐนั้นครอบคลุม 4 ด้าน คือ ด้านการแพทย์ ศึกษา สังคม และอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการ 4 กระทรวง คือ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และกระทรวงแรงงาน (พวงแก้ว กิจธรรม, 2544 อ้างถึงใน นิพนธ์ ประเสริฐศักดิ์, 2557, หน้า 19-20)

ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดให้แนวทางการจัดสวัสดิการของภาครัฐ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ซึ่งครอบคลุมการจัดสวัสดิการภาครัฐให้กับผู้พิการใน 4 ด้าน ได้แก่ การบริการทางการแพทย์ การบริการทางการศึกษา การบริการด้านอาชีพ และการบริการด้านสังคม ผู้วิจัยได้นำการจัดสวัสดิการของภาครัฐทั้ง 4 ด้าน มากำหนดเป็นตัวแปรตามในการศึกษาคั้งนี้ ซึ่งตัวแปรแต่ละตัว สามารถให้ความหมายได้ ดังนี้

1. ความต้องการด้านการแพทย์ หมายถึง ความต้องการในการเข้าถึงบริการทางการแพทย์ที่มีประสิทธิภาพ การรักษาพยาบาลเพื่อแก้ไขความพิการ หรือเพื่อปรับสภาพความพิการ กายอุปกรณ์และเครื่องช่วยคนพิการต่าง ๆ การได้รับคำแนะนำปรึกษาทางการแพทย์โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

2. ความต้องการด้านการศึกษา หมายถึง ความต้องการได้รับโอกาสเข้าเรียนในสถานศึกษาต่าง ๆ การได้รับอุปกรณ์และยกเว้นค่าใช้จ่ายในการเรียน การได้รับคำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับการศึกษา

3. ความต้องการด้านสังคม หมายถึง ความต้องการได้รับคำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือแก่คนพิการ และครอบครัวคนพิการที่มีฐานะยากจนและประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ รวมถึงการได้รับเบี้ยยังชีพคนพิการ การได้รับสิทธิประโยชน์จากสังคมในเรื่องโอกาสและความสามารถ เพื่อให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

4. ความต้องการด้านอาชีพ หมายถึง ความต้องการได้รับคำแนะนำการประกอบอาชีพ การจัดฝึกอาชีพ ให้กู้ยืมเงินทุนประกอบอาชีพ ตลอดจนบริการจัดหางานในสถานประกอบการที่เข้าข่ายต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวง เรื่องการจ้างงานคนพิการของผู้พิการในการสนับสนุนเกี่ยวกับเรื่องการประกอบอาชีพ

สิทธิคนพิการใน พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 คนพิการจะต้องได้รับสิทธิในสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลือจากรัฐ ตลอดจนรัฐต้องสงเคราะห์คนพิการให้มีคุณภาพเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และพึ่งตนเองได้ ตามมาตรา 20 กล่าวว่า คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ ต่อไปนี้

1. การบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางแพทย์และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าอุปกรณ์ เครื่องช่วยความพิการ และสื่อส่งเสริมพัฒนาการ เพื่อปรับสภาพทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมพฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้น ตามที่รัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

2. การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสมในสถานศึกษาเฉพาะหรือในสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือก หรือการศึกษานอกระบบโดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาสำหรับคนพิการให้การสนับสนุนตามความเหมาะสม

3. การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมีงานทำ ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และบริการสื่อ

สิ่งอำนวยความสะดวกเทคโนโลยีหรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของ
คนพิการ ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด

4. การยอมรับและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองอย่างเต็มที่
และมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานแห่งความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับคนพิการ

5. การช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรม การพัฒนาและบริการอันเป็น
สาธารณะ ผลิตภัณฑ์ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การช่วยเหลือทางกฎหมายและการจัดหา
ทนายความว่าต่างแก่ต่างคดี ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

6. ข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร บริการ โทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสารสำหรับคนพิการทุกประเภทตลอดจนบริการสื่อ
สาธารณะจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกำหนดในกฎกระทรวง

7. สิทธิที่จะนำสัตว์นำทาง เครื่องมือหรืออุปกรณ์นำทาง หรือเครื่องช่วยความพิการใด ๆ ติด
ตัวไปในยานพาหนะหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการเดินทาง และการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก
อันเป็นสาธารณะ โดยได้รับการยกเว้นค่าบริการ ค่าธรรมเนียม และค่าเช่าเพิ่มเติมสำหรับสัตว์
เครื่องมืออุปกรณ์หรือเครื่องช่วยความพิการดังกล่าว

8. การจัดสวัสดิการเบี่ยงความพิการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดใน
ระเบียบ

9. การปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย การมีผู้ช่วยคนพิการ หรือการจัดให้มีสวัสดิการอื่นตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

10. คนพิการที่ไม่มีผู้ดูแลคนพิการ มีสิทธิได้รับการจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยและการเลี้ยง
ดูจากหน่วยงานของรัฐ ในกรณีที่มีสถานสงเคราะห์เอกชนจัดที่อยู่อาศัยและสวัสดิการให้แล้ว รัฐต้องจัด
เงินอุดหนุนให้แก่สถานสงเคราะห์เอกชนนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดใน
ระเบียบ

11. ผู้ดูแลคนพิการมีสิทธิได้รับบริการให้คำปรึกษา แนะนำ ฝึกอบรมทักษะ การเลี้ยงดู
การจัดการศึกษา การส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ตลอดจนความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อให้พึ่งตนเองได้
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

12. คนพิการและผู้ดูแลคนพิการมีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษี ตามที่
กฎหมายกำหนดและองค์กรเอกชนที่จัดให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์ตามมาตรา ๖๖ มีสิทธิได้รับการ
ลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษีเป็นร้อยละของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนด

สรุปได้ว่า พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 เป็นกฎหมายที่กำหนดแนวทางและปรับปรุงวิธีการในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้ดีขึ้น และสามารถพึ่งตนเองได้ โดยมีการกำหนดบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์และความคุ้มครองคนพิการ เพื่อมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

จากการศึกษาทฤษฎีความต้องการทั้ง 3 ทฤษฎีข้างต้น และความต้องการของคนพิการตามแนวทางการจัดสวัสดิการแก่คนพิการและพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ผู้วิจัยได้สรุปความสอดคล้องกับทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น ดังนี้

ความต้องการจากบริการภาครัฐ/เอกชนของคนพิการ

1. การบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยกระบวนการทางการแพทย์และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าอุปกรณ์ เครื่องช่วยความพิการ และสื่อส่งเสริมพัฒนาการ เพื่อปรับสภาพทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมพฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้น

2. การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสมในสถานศึกษาเฉพาะหรือในสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือก หรือการศึกษานอกระบบโดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามความเหมาะสม

3. การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมีงานทำ การส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และการบริการสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกเทคโนโลยีหรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของคนพิการ

4. การยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพแห่งความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป และได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ ที่จำเป็น

5. การช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรมการพัฒนาและบริการอันเป็นสาธารณะ ผลลัพธ์ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การช่วยเหลือทางกฎหมายและการจัดทนายความว่าต่างแ่ต่างคดี

6. ข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร บริการโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสาร

7. สิทธิที่จะนำสัตว์นำทาง เครื่องมือหรืออุปกรณ์นำทาง หรือเครื่องช่วยความพิการใด ๆ ติดตัวไปในยานพาหนะหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการเดินทาง และการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ โดยได้รับการยกเว้นค่าบริการ ค่าธรรมเนียม และค่าเช่าเพิ่มเติมสำหรับสัตว์ เครื่องมืออุปกรณ์ หรือเครื่องช่วยความพิการ

8. การจัดสวัสดิการเพื่อความพิการ

9. การปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย การมีผู้ช่วยคนพิการหรือการจัดให้มีสวัสดิการอื่น

จากความต้องการตามสิทธิขั้นพื้นฐานตามกฎหมายที่ได้ศึกษานั้น ผู้วิจัยทราบว่าผู้พิการควรได้รับคุณภาพชีวิตที่ดี โดยสอดคล้องกับ (วราภรณ์ คำนนท์, 2560) ที่ให้ความหมายว่า คุณภาพชีวิตผู้พิการ หมายถึงความพึงพอใจในการดำรงชีวิตของบุคคลโดยสามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข ในทางปฏิบัติจะประเมินองค์ประกอบ 4 ด้านคือ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์กับทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม

หลักการแนวคิดเกี่ยวกับคนพิการ

1. ความหมายของคนพิการ

ตามประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ นิยามคำว่า “คนพิการ” หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันต่าง ๆ รวมถึงการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม เนื่องจากเกิดความบกพร่องทางการเคลื่อนไหว การมองเห็น การได้ยิน การสื่อสาร ความผิดปกติด้านสติปัญญาและการเรียนรู้ ความผิดปกติด้านจิตใจและอารมณ์ จึงมีความจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือพิเศษ เพื่อสามารถเข้าร่วมสังคมได้อย่างคนปกติทั่วไป

กฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 ให้ความหมาย คนพิการ หมายความว่า คนที่มีความผิดปกติหรือบกพร่องทางร่างกาย ทางสติปัญญา หรือทางจิตใจ ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

องค์การอนามัยโลก (WHO) อ้างในหนังสือกรมประชาสงเคราะห์ พ.ศ. 2539 หน้า 7 ให้ความหมายความพิการว่าคนพิการ หมายถึง เป็นความเสียหายเปรียบของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ที่เกิดจากความชำรุดหรือความสามารถบกพร่อง เป็นผลทำให้บุคคลนั้น ไม่อาจแสดงบทบาท หรือกระทำอะไรให้เหมาะสมสอดคล้องตามวัย สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมได้

สุรางรัตน์ วศินารมณ, วันทนี วาสิกะสิน และกิตติพัฒน์ นนทปัทมะดุล (2534, หน้า 4) ให้ความหมายว่า คนพิการ คือ ผู้ซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย สมองและจิตใจ จนทำให้ไม่สามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน และดำเนินชีวิตเช่นเดียวกับคนปกติได้

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 (2550, หน้า 1-2) ได้กำหนดความหมายคำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ ดังนี้

1. คนพิการ หมายความว่า บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้าน

ต่าง ๆ และมีความจำเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใดเพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประกาศกำหนด

2. การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ หมายความว่า การเสริมสร้างสมรรถภาพหรือความสามารถของคนพิการ ให้มีสภาพที่ดีขึ้น หรือดำรงสมรรถภาพหรือความสามารถที่มีอยู่เดิมไว้ โดยอาศัยกระบวนการทางการแพทย์ การศาสนา การศึกษา สังคม อาชีพ หรือกระบวนการอื่นใดเพื่อให้คนพิการได้มีโอกาสทำงานหรือดำรงชีวิตในสังคมอย่างเต็มศักยภาพ

3. การส่งเสริมคุณภาพชีวิตคนพิการ หมายความว่า การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ การจัดสวัสดิการ การส่งเสริมและการพิทักษ์สิทธิ การสนับสนุนให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตอิสระ มีศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์และเสมอภาคกับบุคคลทั่วไป มีส่วนร่วมทางสังคมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

องค์การอนามัยโลก กล่าวถึง ความพิการ ไว้ว่า เป็นความเสียหายของบุคคลในบุคคลหนึ่งที่เกิดโดยความชำรุด และหรือความบกพร่อง ทำให้บุคคลนั้นไม่อาจแสดงบทบาทหรือกระทำอะไรให้เหมาะสมสอดคล้องได้ตามวัย เพศ สังคม และวัฒนธรรม ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิของคนพิการขององค์การสหประชาชาติ ได้ให้คำนิยามบุคคลพิการไว้ว่า หมายถึง บุคคลใดก็ตาม ที่ตนเองไม่แน่ใจว่าจะสามารถมีชีวิตเยี่ยงคนธรรมดา หรือมีชีวิตในสังคมได้ทั้งหมด หรือเพียงบางส่วนได้อย่างคนปกติ อันเป็นผลมาจากความบกพร่องในความสามารถทางร่างกายหรือจิตใจ ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดก็ตาม

“ความพิการ” หมายถึง ความบกพร่อง หรือสูญเสียสมรรถภาพของร่างกายและ (หรือ) จิตใจ จะทำให้มีข้อจำกัดในการเรียนรู้ การสื่อความหมาย (การพูด ฟัง อ่าน เขียน) การทำกิจวัตรประจำวัน การประกอบอาชีพ การสร้างสัมพันธภาพกับคนในสังคม ซึ่งบุคคลหนึ่ง ๆ อาจจะมี ความบกพร่องและมีขีดจำกัด อย่างไม่อย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างก็ได้

อย่างไรก็ตามจากแนวคิดการจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ได้ให้คำจำกัดความของคนพิการ หมายความว่า ผู้ซึ่งมีความบกพร่อง และหรือสูญเสียสมรรถภาพทางร่างกายหรือจิตใจจนทำให้ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองในการกระทำกิจวัตรประจำวัน การเรียนรู้ การประกอบอาชีพและมีความสัมพันธ์ทางสังคมได้เหมือนอย่างคนปกติ จากคำจำกัดความที่เกี่ยวกับความหมายของคนพิการที่ระบุไว้ในส่วนต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าในความหมายที่ระบุเกี่ยวกับบุคคลพิการ มักพบคำว่า “ความชำรุดบกพร่อง” “การไร้ความสามารถ” และ “ความพิการ” ปะปนอยู่ด้วย ซึ่งมีความแตกต่างและความหมายของคำต่าง ๆ ดังนี้

ความบกพร่องหรือความชำรุด (impairment) หมายถึง การสูญเสียหรือมีความผิดปกติในด้านโครงสร้างด้านหน้าที่ของร่างกาย จิตใจ หรือสรีระวิทยา จะเป็นชั่วคราวหรือถาวรก็ได้ หมายถึงรวมถึงความพิการของอวัยวะ (anomaly) ความสูญเสียหรือขาดหายของอวัยวะ ตลอดจนกลไกของร่างกาย (body mechanism) และระบบการทำงานของจิตใจ (mental function system) เช่น สายตาข้างใดข้างหนึ่งเกิดมัว พร่า หรือมองไม่เห็น แขนขาเกิดเป็นอัมพาต หูเกิดการสูญเสียการได้ยิน เกิดมีอาการทางจิต ทางประสาท เป็นต้น

การไร้ความสามารถ (disability) เป็นผลที่เกิดจากความชำรุดทำให้เกิดข้อจำกัด หรือการสูญเสียความสามารถที่จะกระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นปกติวิสัยของมนุษย์ทั่วไป ที่ควรกระทำได้ เช่น เด็กที่เกิดตามัวพร่าทำให้เรียนหนังสือไม่ได้ตามปกติ นักไวโอลินที่เกิดนิ้วด้วนไม่สามารถประกอบอาชีพได้ คนงานที่ต้องใช้มือประกอบอาชีพเกิดอุบัติเหตุมือขาด ไม่สามารถประกอบอาชีพนั้นได้ต่อไป เป็นต้น

ความพิการ (handicap) คือการเสียเปรียบของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่เกิดจากความบกพร่องหรือความชำรุด และหรือการไร้ความสามารถ (disability) ทำให้บุคคลนั้นไม่อาจแสดงบทบาทหรือการกระทำที่เหมาะสม สอดคล้องตามวัย เพศ สังคม และวัฒนธรรม

จากการทบทวนวรรณกรรม คนพิการ หมายความว่า บุคคลผู้ซึ่งมีข้อจำกัดในการดำรงชีวิตประจำวัน เกิดการสูญเสียอย่างใดอย่างหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่ง เช่น สูญเสียการได้ยิน การมองเห็น การสื่อสาร ความผิดปกติด้านสติปัญญาและการเรียนรู้ ฯลฯ ส่งผลถึงข้อจำกัดการเข้าร่วมกิจกรรมสังคม และมีความจำเป็นได้รับความช่วยเหลือจากสังคมทั้งด้านการแพทย์ ด้านอาชีพ ด้านสังคม ด้านการศึกษา รวมไปถึงโอกาสในการเสนอความคิดเห็นต่าง ๆ ตามความเหมาะสมแต่ละบุคคล

2. สาเหตุของความพิการ

จากการศึกษาของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญขององค์การอนามัยโลก ได้จำแนกสาเหตุและลักษณะของความพิการในทางการแพทย์ไว้ ดังนี้ (ธานีรัตน์ ผ่องแผ้ว อ้างถึงใน พิศสมัย ผลพฤกษ์ไพโร, 2558 หน้า 18-19)

2.1 ความพิการแต่กำเนิด มีสาเหตุมาจากกรรมพันธุ์ เช่น ปัญญาอ่อน ประสาท หูพิการ ปอด สมองเจริญซ้ำ

2.2 โรคติดต่อที่ทำให้เกิดความพิการได้หลายทาง เช่น ไขสันหลังอักเสบ ทำให้กล้ามเนื้อลีบหรือที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่าโรคโปลิโอ

2.3 โรคที่ไม่ติดต่อ ได้แก่ โรคระบบการเคลื่อนไหว เช่น ปวดหลัง ปวดข้อ ความพิการจากกระดูก กล้ามเนื้อ อัมพาต โรคหัวใจ เป็นต้น

2.4 โรคจิตชนิดต่าง ๆ เช่น โรคประสาทซึมเศร้า โรคประสาทชนิดย้ำคิดย้ำทำ

2.5 โรคพิษสุราเรื้อรังและการติดสารเสพติดต่าง ๆ

2.6 ภัยอันตรายต่าง ๆ เช่น การบาดเจ็บ และอุบัติเหตุต่าง ๆ

2.7 ภาวะทุพโภชนาการ การขาดสารอาหารเป็นอันตรายที่ก่อให้เกิดความพิการ เช่น ตาบอด สมอพิการตั้งแต่อยู่ในครรภ์ ในเด็กแรกเกิด และในระยะที่เด็กกำลังเจริญเติบโต

2.8 สาเหตุอื่น ๆ ได้แก่ สิ่งแวดล้อม เช่น การได้ยินเสียงอึกทักเป็นประจำทำให้ประสาทหูเสีย

2.9 การฆ่าตัวตายแต่ไม่ตาย เช่น การผูกคอตายทำให้ขาดออกซิเจนไปเลี้ยงสมองไม่พอ เป็นผลทำให้เป็นอัมพาต

2.10 คดีอาชญากรรม เช่น ถูกยิงตรงไขสันหลังทำให้เป็นอัมพาต

2.11 จากการรักษาพยาบาลที่ไม่ถูกวิธี เช่น กินยาผิด ฉีดยาผิด

3. ระยะที่อาจเกิดความพิการ ได้แก่

ขณะตั้งครรภ์/ก่อนคลอด

ความพิการที่เกิดกับทารกในครรภ์อาจเกิดจากการติดเชื้อของพ่อหรือแม่ เช่น หัดเยอรมัน ซิฟิลิส มาเลเรีย เอดส์ ฯลฯ หรือภาวะที่แม่ได้รับสารพิษและยาต่าง ๆ เช่น บุหรี่ สุรา ยาเสพติดทุกชนิด ยาแก้แสบ ยาขับเลือด สารรังสี ตะกั่ว ปรอท เป็นต้น หรืออาจเกิดการเจ็บป่วยขณะตั้งครรภ์ เช่น เป็นโรคเบาหวาน โรคไต ดับ หืด ไทรอยด์ โรคโลหิตจาง ความดันโลหิตสูง บวม แม่ขาดสารอาหารที่มีคุณค่า เช่น ธาตุเหล็ก ไอโอดีน วิตามินต่าง ๆ ที่มีอยู่ในอาหารต่าง ๆ เช่น นม ไข่ ผัก ผลไม้ เนื้อสัตว์ต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้สารอาหารจำพวก โปรตีน วิตามิน เกลือแร่ต่าง ๆ แม่ได้รับอุบัติเหตุขณะตั้งครรภ์ เช่น ตกบันได ตกจากรถ จากที่สูง ซึ่งอาจทำให้แม่ตกเลือดได้ แม่ทำงานหนักเกินไปขณะตั้งครรภ์ ไม่ได้รับการพักผ่อนเพียงพอ แม่ได้รับการกระทบกระเทือนทางจิตใจอย่างรุนแรง แม่มีอายุน้อยเกินไป (ต่ำกว่า 18 ปี) หรือมากเกินไป (มากกว่า 35 ปี) เป็นต้น

ขณะคลอด

การคลอดทุกครั้ง มีความเสี่ยงเสมอไม่มากก็น้อย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องรับการดูแลจากแพทย์พยาบาล หรือผดุงครรภ์จะช่วยเหลือทันที่

1. **กำหนดการคลอด** ความพิการของทารกจากการคลอดก่อนกำหนด หรือหลังกำหนด 9 เดือน

2. **ขณะทำคลอด** ความพิการจากการคลอดที่ใช้เวลานานเกินไป ทำให้สมองขาดออกซิเจนไปเลี้ยงสมองได้ หรือการใช้เครื่องมือช่วยคลอดไม่ถูกวิธี หรือรกรอกตัวก่อนกำหนดเนื่องจากรกเกาะต่ำ ทำให้เสียเลือดมากสมองขาดออกซิเจน หรือการคลอดติดขัด ตกเลือด รกพันคอ เด็กสำลักน้ำคร่ำ เป็นต้น

3. **ตัวเด็ก** ทำคลอดผิดปกติ ต้องการความช่วยเหลือในการคลอดท่าปกติ เช่น เด็กเอาขาออกก่อนศีรษะ หรือความพิการแต่กำเนิด เช่น โรคหัวใจรั่ว สมองผิดปกติ ปากแหว่ง ตาต้อ กระจกตาขุ่น หรือผิดปกติทางกรรมพันธุ์ เช่น เป็นดาวน์ซินโดรม (Down Syndrome)

หลังคลอด

ภาวะหลังคลอดนั้น นับตั้งแต่ทารกที่เต็มโตตั้งแต่เกิดจนถึงผู้ใหญ่ ซึ่งความพิการอาจเกิดจากภาวะโรคติดเชื้อ เช่น เป็นไขเลือดออก ไขสมองอักเสบ โปลิโอ หรือเกิดจากภาวะเจ็บป่วย เช่น ชัก ท้องเสียบ่อย ๆ สูญเสียน้ำมาก ๆ ชักบ่อย ๆ ทำให้ขาดเลือดไปเลี้ยงสมอง หรือได้รับการติดเชื้อที่มีผลกระทบต่อสมองหรือทำให้เด็กพิการได้ รับประทานสารพิษ สารเคมี รับประทานยาต่าง ๆ เช่น สารตะกั่ว รับประทานไอปรอทเรื้อรัง บุหรี่ สุรา ยาต่าง ๆ ซึ่งจะมีผลกระทบโดยตรงต่อระบบประสาท รังสีบางชนิดอาจทำให้ตาบอด สมองเสื่อม อัมพาต ฯลฯ อวัยวะรับรู้ผิดปกติ เช่น ตาเข สายตายาวผิดปกติ หูน้ำหนวกเรื้อรัง สภาพแวดล้อมเป็นพิษ เช่น เสียงเป็นพิษทำให้หูหนวก หูตึง เลี้ยงดูไม่เหมาะสม เช่น เด็กถูกทอดทิ้ง ละเลย ทำให้ขาดโอกาสเรียนรู้ หรือถูกรังเรียนจนเด็กเครียดเกินไป เจ็บป่วยไม่ได้รับการรักษา ทันที เด็กไม่ได้รับการดูแลรักษาเมื่อเจ็บป่วย ขาดภูมิคุ้มกัน ได้รับภูมิคุ้มกันไม่ครบตามกำหนด ขาดสารอาหาร ขาดอาหารที่เป็นประโยชน์กับร่างกายและสมอง เช่น อาหารพวกผัก ผลไม้ เนื้อ นม ไข่ เป็นต้น อุบัติเหตุ อุบัติเหตุที่มีผลกระทบต่อระบบสมอง หรือร่างกายจนทำให้พิการ เช่น รถชน ตกจากที่สูง ถูกของมีคมบาด ถูกไฟฟ้าดูด

จากการทบทวนวรรณกรรม สาเหตุของความพิการสามารถเกิดได้ทั้งสิ้น 11 วิธี ได้แก่ ความพิการแต่กำเนิด โรคติดต่อและโรคที่ไม่ติดต่อทำให้เกิดความพิการ โรคจิตชนิดต่าง ๆ โรคพิษสุราเรื้อรัง และการติดเชื้อต่าง ๆ การบาดเจ็บอุบัติเหตุต่าง ๆ ภาวะทุพโภชนาการ สิ่งแวดล้อม การฆ่าตัวตายไม่สำเร็จ คดีอาชญากรรม และจากการรักษาพยาบาลที่ไม่ถูกวิธี และสามารถเกิดความผิดปกติได้ทั้งในระยะขณะตั้งครรภ์/ก่อนคลอด เช่น การติดเชื้อของพ่อหรือแม่ หรือภาวะที่แม่ได้รับสารพิษและยาต่าง ๆ รวมถึงอุบัติเหตุขณะตั้งครรภ์ หรือขณะคลอด เช่น การคลอดก่อนกำหนด หรือความผิดปกติของท่าคลอด ระยะเวลาการคลอด หรือหลังคลอด

4. ประเภทของความพิการ

ตามประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ. 2552 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2555 เรื่องประเภทและหลักเกณฑ์ความพิการ ได้กำหนดประเภทความพิการไว้ 7 ประเภท ดังนี้

4.1 ความพิการทางการเห็น

4.1.1 ตาบอด หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องในการเห็น

เมื่อตรวจวัดการเห็นของสายตาข้างที่ดีกว่าเมื่อใช้แว่นสายตาธรรมดาแล้ว อยู่ในระดับแยกกว่า 3 ส่วน 60 เมตร (3/60) หรือ 20 ส่วน 400 ฟุต (20/400) ลงมาจนกระทั่งมองไม่เห็นแม้แต่แสงสว่าง หรือมีเลนส์สายตาแคบกว่า 10 องศา

4.1.2 ตาเห็นเลือนราง หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องในการเห็น เมื่อตรวจวัดการเห็นของสายตาข้างที่ดีกว่า เมื่อใช้สายตาธรรมดาแล้ว อยู่ในระดับตั้งแต่ 3 ส่วน 60 เมตร (3/60) หรือ 20 ส่วน 400 ฟุต (20/400) ไปจนถึงแยกกว่า 6 ส่วน 18 เมตร (6/18) หรือ 20 ส่วน 70 ฟุต (20/70) หรือมีเลนส์สายตาแคบกว่า 30 องศา

4.2 ความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย

4.2.1 หูหนวก หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งมีผลมาจากการมีความบกพร่องในการได้ยินจนสามารถรับข้อมูลผ่านทาง การได้ยิน เมื่อตรวจการได้ยิน โดยใช้คลื่นความถี่ที่ 500 เฮิรตซ์ 1,000 เฮิรตซ์ และ 2,000 เฮิรตซ์ ในหูข้างที่ได้ยินดีกว่าจะสูญเสียการได้ยินที่ความดังของเสียง 90 เดซิเบลขึ้นไป

4.2.2 หูตึง หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องในการได้ยิน เมื่อตรวจวัดการได้ยิน โดยใช้เครื่องความถี่ 500 เฮิรตซ์ 1,000 เฮิรตซ์ ในหูข้างที่ได้ยินดีกว่าจะสูญเสียการได้ยินที่ความดังของเสียง 90 เดซิเบลลงมาจนถึง 40 เดซิเบล

4.2.3 ความพิการทางการสื่อความหมาย หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องทางการสื่อความหมาย เช่น พูดไม่ได้ พูดหรือฟังแล้วผู้อื่นไม่เข้าใจ เป็นต้น

4.3 ความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย

4.3.1 ความพิการทางการเคลื่อนไหว หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องหรือการสูญเสียความสามารถของอวัยวะในการเคลื่อนไหว ได้แก่ มือ เท้า แขน ขา อาจมาจากสาเหตุ อัมพาต แขน ขาอ่อนแรง แขน ขาขาด หรือภาวะเจ็บป่วยเรื้อรังจนมีผลกระทบต่อการทำงาน มือเท้า แขน ขา

4.3.2 ความพิการทางร่างกาย หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องหรือความผิดปกติของสรีระ ใบหน้า ลำตัว และภาพลักษณ์ภายนอกของร่างกายที่เห็นได้อย่างชัดเจน

4.4 ความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม

การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากความบกพร่องหรือความผิดปกติทางจิตใจหรือสมองในส่วนของ การรับรู้อารมณ์หรือความคิด

4.5 ความพิการทางสติปัญญา

การที่บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรม ในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีพัฒนาการช้ากว่าปกติ หรือมีระดับเชาวน์ปัญญาต่ำกว่าบุคคลทั่วไป โดยความผิดปกตินั้นแสดงก่อนอายุ 18 ปี

4.6 ความพิการทางการเรียนรู้

การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม โดยเฉพาะด้านการเรียนรู้ ซึ่งเป็นผลมาจากความบกพร่องทางสมอง ทำให้เกิดความบกพร่องในด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ หรือกระบวนการเรียนรู้พื้นฐานอื่นในระดับความสามารถที่ต่ำกว่ามาตรฐานตามช่วงอายุและระดับสติปัญญา

4.7 ความพิการทางออทิสติก

การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากความบกพร่องทางพัฒนาการด้านสังคม ภาษาและการสื่อสาร ความหมาย พฤติกรรมและอารมณ์ โดยมีสาเหตุมาจากความผิดปกติของสมองและความผิดปกติที่แสดงก่อนอายุสองปีครึ่ง ทั้งนี้ ใ้รวมถึงการวินิจฉัยกลุ่มออทิสติกสเปกตรัมอื่น ๆ เช่น แอสเพอเจอร์ (Asperger)

ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ

1. ทฤษฎีความต้องการ Maslow (Maslow's Need Hierachy) Maslow ได้กล่าวถึงความ ต้องการของมนุษย์มี 5 ขั้นตอนตามลำดับ (เอ็งทิงทึย ไตรบารุง, 2550) ดังนี้

1.1 ความต้องการทางกายภาพ (Physiological needs) คือ ความต้องการตอบสนองทางร่างกายพื้นฐาน ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ อุณหภูมิที่เหมาะสม การบรรเทาความเจ็บปวดต่าง ๆ เป็นต้น

1.2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety and security needs) คือ ต้องการการป้องกันอันตราย ความต้องการมีอิสระ และปลอดภัยจากภัยคุกคามต่าง ๆ

1.3 ความต้องการความเป็นเจ้าของและความรัก (Belongingness, social and love needs) ความรู้สึกว่าคุณได้รับความเป็นมิตร ความรักและมีส่วนร่วมในการเข้าเป็นสมาชิกกับกลุ่ม ต้องการเพื่อน ต้องการผู้ร่วมงาน ต้องการครอบครัว

1.4 ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือ (Self-esteem needs) เป็นความต้องการให้คนอื่นยกย่อง ให้เกียรติ และเห็นความสำคัญของตน

1.5 ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization needs) เป็นความต้องการสูงสุดในชีวิต เป็นความต้องการที่เกี่ยวกับการทำงานที่ตนเองชอบหรือต้องการจะเป็นมากกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้

2. ทฤษฎีความต้องการของ Alderfer (Alderfer's ERG Needs Theory) Alderfer ได้คิดทฤษฎีความต้องการที่เรียกว่า ทฤษฎี ERG (ERG : Existence-Relatedness-Growth Theory) โดยแบ่งความต้องการของมนุษย์ เป็น 3 ประการ (เอ็งทิพย์ ไตรบำรุง, 2550) ดังนี้

2.1 ความต้องการมีชีวิตอยู่ (Existence needs) เป็นความต้องการที่ตอบสนองเพื่อให้มีชีวิตอยู่ต่อไป ได้แก่ความต้องการทางกายและความต้องการความปลอดภัย

2.2 ความต้องการมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น (Relatedness needs) เป็นความต้องการของบุคคล ที่จะมิมิตรสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างอย่างมีความหมาย

2.3 ความต้องการเจริญก้าวหน้า (Growth needs) เป็นความต้องการสูงสุด รวมถึงความต้องการได้รับความยกย่อง และความสำเร็จในชีวิต

3. ทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของ Mc Clelland (Mc Clelland's Achievement Motivation Theory) Mc Clelland ได้กล่าวเน้นถึงความต้องการไว้ 3 ประเภท (เอ็งทิพย์ ไตรบำรุง, 2550) คือ

3.1 ความต้องการประสบความสำเร็จ (Needs for achievement) เป็นความต้องการมีผลงานและบรรลุเป้าหมายที่พึงปรารถนา

3.2 ความต้องการมิตรสัมพันธ์ (Needs for affiliation) เป็นความต้องการมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

3.3 ความต้องการอำนาจ (Needs for power) เป็นความต้องการมีอิทธิพลและครอบงำเหนือผู้อื่น

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีความต้องการทั้ง 3 ทฤษฎีข้างต้น เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และเพื่อศึกษาความต้องการของคนพิการตามแนวทางการจัดสวัสดิการแก่คนพิการและพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 มีความสอดคล้องกับทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นอย่างไรบ้าง

ข้อมูลการดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการแก่คนพิการของเทศบาลตำบลธาตุทอง

เทศบาลตำบลธาตุทองได้ให้ความช่วยเหลือและจัดสวัสดิการแก่ผู้พิการในเขตเทศบาลในรูปแบบการจ่ายเบี้ยยังชีพคนพิการ โดยได้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยความพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 4 พ.ศ. 2564 ซึ่งคนพิการที่ได้รับเงินช่วยเหลือจะได้รับเงินเป็นรายเดือน แบ่งเป็น คนพิการ อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ได้รับเงินเป็นรายเดือน ๆ ละ 800 บาท คนพิการที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ได้รับเงินเป็นรายเดือน ๆ ละ 1,000 บาท โดยผู้ที่ได้รับเบี้ยยังชีพความพิการนั้น จะต้องเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง และเป็นคนพิการที่จดทะเบียนคนพิการแล้ว ตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ.2534 ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ดังนี้

การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ เป็นการรักษาช่วยเหลือทางการแพทย์เพื่อให้คนพิการสามารถทำกิจกรรมทั่วไปได้ตามความต้องการขึ้นอยู่กับระดับความพิการของแต่ละบุคคล ทั้งนี้ต้องมีการฝึกฝนเพื่อให้เกิดความชำนาญยิ่ง ๆ ขึ้นไป จึงจำเป็นต้องทำอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่เดียวกันต้องป้องกันความพิการที่อาจเกิดเพิ่มขึ้นอีก โดยทั่วไปแล้ว การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ที่เกี่ยวข้องกับการมองเห็น แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มได้แก่ เครื่องช่วยสายตา การฝึกฝนให้คนตาบอดเดินได้ด้วยตนเอง การฝึกทักษะต่าง ๆ

การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษา เด็กที่มีความพิการทางการมองเห็นต้องเข้าเรียนการศึกษาภาคบังคับเช่นเดียวกับเด็กปกติการให้บริการทางการศึกษาขึ้นอยู่กับระดับสายตาที่เป็นอยู่ดังนี้

1. ผู้มีสายตาเลือนราง (ระดับ 1 - 2) สามารถจัดให้เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติแต่ต้องมีสิ่งช่วยเหลือให้แก่แว่นขยายพิเศษ สื่อการเรียนการสอนที่มีขนาดขยาย และอาจต้องมีครูสอนเสริมในบางราย

2. ผู้ที่ตาบอด (ระดับ 3 - 5) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม

- กลุ่มที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ควรเรียนในโรงเรียนคนตาบอด หรือเรียนในชั้นพิเศษของคนปกติใช้หลักสูตรพิเศษของคนตาบอด เน้นให้มีทักษะเพิ่มขึ้นเมื่ออยู่ในชั้นที่สูงขึ้นสอนให้อ่าน เขียนอักษรเบลล์ ใช้ตำราเป็นอักษรเบลล์ หรือเทปบันทึกเสียง ในนักเรียนตาบอดระดับ 3 - 4 ควรสอนอักษรธรรมคาโดยใช้ขนาดตัวโตควไปด้วย เวลาเรียนและการวัดผลควมีความยืดหยุ่น

- กลุ่มที่สามารถช่วยเหลือตนเองได้สามารถเรียนในชั้นเรียนปกติใช้หลักสูตรปกติปรับปรุงเนื้อหาบางวิชาที่เรียนไม่ได้ อาจต้องได้รับคำแนะนำจากศึกษานิเทศก์การฟื้นฟูสมรรถภาพทางสังคมเริ่มที่การฝึกกรีธา การแต่งตัวและมารยาทในการเข้าสังคม จัดพฤติกรรมแปลกๆ ที่เด็กตาบอดชอบทำ เช่น หลบอยู่ในที่มืดๆ คนเดียว การเอานิ้วกดที่บริเวณลูกตา การโยกตัวไปมา การแนะนำเรื่องเพศศึกษา ตลอดจนนันทนาการต่างๆ นอกจากนี้ต้องจัดสภาพแวดล้อมทางสังคมเพื่อช่วยเหลือคนตาบอด เช่น มีเสียงสัญญาณข้ามถนน มีทางเดินเฉพาะของคนตาบอด เป็นต้น

การฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพ การฝึกอาชีพที่เหมาะสมจะช่วยให้ผู้พิการทางการมองเห็นสามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเอง อาชีพที่ทำได้ดี ได้แก่ พนักงานรับโทรศัพท์ หมอนวด นักดนตรี พนักงานล้างฟิล์มเอกซเรย์ พนักงานรับส่งวิทยุ พนักงานพิมพ์ดีด (ผ่านเครื่องบันทึกเสียง) ครู ช่างไม้ ช่างปูน ซึ่งมีศูนย์/มูลนิธิฝึกอาชีพในสังกัดเอกชนและรัฐบาลให้บริการฝึกอาชีพ

ดังนั้น การดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการแก่คนพิการของเทศบาลตำบลธาตุทองได้จัดสวัสดิการแก่คนพิการให้แก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลธาตุทองโดยมีจำนวนผู้พิการทั้งสิ้น 198 คน แยกเป็น ชาย 72 คน หญิง 126 คน แบ่งตามประเภทความพิการ ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนผู้พิการที่ได้รับสวัสดิการจากเทศบาลตำบลธาตุทอง แยกตามประเภทความพิการ

ประเภทความพิการ	จำนวน (คน)
พิการทางการเห็น	28
พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย	16
พิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย	117
พิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม	15
พิการทางสติปัญญา	16
พิการทางการเรียนรู้	3
พิการทางออทิสติก	3
รวม	198

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อนัญญา เจียนรัมย์ (2557) ศึกษาความต้องการต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลกับความต้องการของคนพิการต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต กลุ่มตัวอย่างเป็นคนพิการจำนวน 63 คน ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ด้านการศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอาชีพและรายได้ อยู่ในระดับปานกลาง และด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม อยู่ในระดับน้อยที่สุด ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และสาเหตุความพิการ ที่แตกต่างกัน ไม่ทำให้ความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการแตกต่างกัน แต่

ลักษณะความพิการที่แตกต่างทำให้ความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ข้อเสนอแนะการปรับปรุงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการควรจัดให้มีการฝึกอบรม เพื่อให้ความรู้ในด้านสุขภาพร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอาชีพ และด้านรายได้ อีกทั้งจัดตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาสำหรับคนพิการ พร้อมปรับปรุงที่อยู่อาศัย สภาพแวดล้อมและจัดสิ่งจำเป็นในชีวิตให้คนพิการกัน

อรรชรา มดอแม และคณะ (2566) ศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้พิการในตำบลลำใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา จำนวน 112 คน โดยพบว่าคนพิการส่วนใหญ่มีความต้องการสวัสดิการทางสังคมอยู่ในระดับสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการแพทย์และสาธารณสุข อยู่ในระดับสูงสุด ด้านความปลอดภัยในชีวิต อยู่ในระดับที่สอง ด้านการศึกษา อยู่ในระดับที่สาม ด้านนันทนาการ อยู่ในระดับที่สี่ และด้านที่อยู่อาศัยอยู่ในระดับสุดท้าย ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการสวัสดิการสำหรับผู้พิการในตำบลลำใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา คือ งบประมาณไม่เพียงพอ และการไม่ได้รับสวัสดิการที่ไม่ทั่วถึงของผู้พิการ นอกจากนี้พบว่าผู้พิการที่มีเพศ อายุ สภาพสมรรถ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการของผู้พิการที่ไม่แตกต่างกัน แต่ผู้พิการที่มีประเภทความพิการที่แตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้พิการที่แตกต่างกัน

เอื้องทิพย์ ไตรบำรุง (2550) ได้วิจัยเรื่อง ความต้องการสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตเทศบาลนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัย พบว่า คนพิการมีความต้องการด้านอาชีพอยู่ในระดับปานกลางด้านการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า คนพิการมีความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านการศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนพิการเห็นว่าการศึกษาที่ตนได้รับมาก่อนนั้นยังไม่เพียงพอเนื่องจากคนพิการส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ซึ่งระดับการศึกษานั้นจะส่งผลกระทบต่อประกอบอาชีพของคนพิการ หากว่าคนพิการมีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นกว่านี้ ก็จะทำให้คนพิการมีงานทำมีรายได้ สามารถเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวได้ และทำให้คนพิการมีจิตวิญญาณเป็นอยู่ดีขึ้น จึงส่งผลให้ความต้องการด้านการศึกษาอยู่ในระดับมาก

ณฤทัย เกตุหอม (2555) ได้ศึกษา ความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตอำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า คนพิการมีความต้องการด้านการศึกษาอยู่ในระดับมากด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ผลการวิจัยพบว่า คนพิการมีความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนพิการส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ มีรายได้จากเบี้ยยังชีพและบุตรหลานให้ต่ำกว่าเดือนละ 2,000 บาท ซึ่งทำให้คนพิการไม่มีเงินเพียงพอที่จะนำมาซ่อมแซมหรือปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยของตนให้มีความมั่นคงปลอดภัยและเหมาะสมกับสภาพความพิการของตน จึงส่งผลให้ความต้องการด้านที่อยู่อาศัยและ

สภาพแวดล้อมอยู่ในระดับมาก และจากการศึกษางานวิจัยของ ณฤทัย เกตุหอม (2555) ที่วิจัยเรื่อง ความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตอำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรีผลการวิจัยพบว่า คนพิการมีความต้องการด้านที่อยู่อาศัยอยู่ในระดับมาก ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการวิจัยพบว่า คนพิการมีความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก

ศุภชัย ชัยวรกุล (2553, หน้า 57 - 62) ได้ศึกษาระดับความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของคนพิการในตำบลหน้าพระธาตุ อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า ความต้องการได้รับสวัสดิการของคนพิการในตำบลหน้าพระธาตุ อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านบริการทางการแพทย์มีความต้องการในระดับมาก โดยต้องการได้รับสวัสดิการเป็นอันดับแรก คือ การปรับปรุงระบบการบริการคนพิการให้มีหน่วยงานและผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน ด้านบริการทางการศึกษามีความต้องการในระดับมาก โดยต้องการได้รับสวัสดิการเป็นอันดับแรก ก่อนการจัดตั้งศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม เด็กเล็กสำหรับเด็กพิการทุกประเภท ด้านบริการทางสังคมมีความต้องการในระดับมาก โดยต้องการได้รับสวัสดิการเป็นอันดับแรกคือ การจัดให้มีกิจกรรมสำหรับคนพิการเพิ่มมากขึ้น ส่วนบริการทางอาชีพมีความต้องการในระดับปานกลาง เคยต้องการได้รับสวัสดิการเป็นอันดับแรก คือการให้มีหน่วยงานวิจัยอุปกรณ์ที่เข้ามาช่วยให้คนพิการทำงาน ได้อย่างคนปกติทั่วไป สำหรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ควรมีการประสานงานกับโรงพยาบาลในพื้นที่และใกล้เคียงเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการให้บริการแก่ผู้พิการ โดยขอให้จัดผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจนในการให้บริการคนพิการในโรงพยาบาล รวมทั้ง สนับสนุนงบประมาณในการจ้างเจ้าหน้าที่ให้ทำหน้าที่ดังกล่าว ด้านบริการทางอาชีพ ควรขอความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น หรือภาคเอกชนในการจัดหาอุปกรณ์ที่สามารถช่วยให้คนพิการทำงาน ได้อย่างทั่วไป ด้านบริการทางการศึกษา ควรจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่ง เพื่อการศึกษาสำหรับช่วยเหลือคนพิการ โดยเฉพาะและจัดตั้งศูนย์บริการให้ความช่วยเหลือโดยตรง ด้านบริการทางสังคม ควรร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อร่วมกันจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้กับคนพิการ และขอการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐให้มีส่วนร่วมในการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

ดารารัตน์ ทิพย์วงศ์ (2551) ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐ ของผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสวัสดิการความช่วยเหลือที่ผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐมีปัญหาและอุปสรรคในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐและความต้องการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือของผู้พิการดังกล่าว ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้พิการที่อยู่ในอำเภอแม่สะเรียงและได้จดทะเบียนกับพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดแม่ฮ่องสอนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 165 คน ยกเว้นผู้ที่มีความบกพร่องทางด้านจิตใจหรือพฤติกรรม และสติปัญญาหรือการเรียนรู้ เก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ความถี่ ร้อยละ

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า ด้านสวัสดิการความช่วยเหลือด้านการแพทย์ ผู้พิการได้รับเชิงการตรวจวินิจฉัยและการรักษาพยาบาล ซึ่งตรงกับความต้องการของผู้พิการ สำหรับสวัสดิการที่ผู้พิการต้องการเป็นอันดับต้น ๆ แต่รัฐไม่ได้จัดสรรให้คือ การซ่อมแซมอุปกรณ์เครื่องช่วย โดยไม่คิดมูลค่า เสนอแนะเกี่ยวกับสวัสดิการด้านการแพทย์อื่นๆ ได้แก่ การมีแพทย์เฉพาะทางในพื้นที่ในพื้นที่ในด้านสวัสดิการ ความช่วยเหลือด้านอาชีพ ส่วนที่รัฐจัดให้ได้ตรงกับความต้องการของผู้พิการแล้วคือ การฝึกอาชีพที่เหมาะสมกับสภาพร่างกายและการจ้างงาน แต่สิ่งที่ผู้พิการต้องการแต่รัฐยังไม่ได้เข้าไปช่วยเหลือ คือการส่งเสริมพัฒนาอาชีพ เช่น การช่วยจัดการตลาด เป็นต้น นอกจากนี้ผู้พิการได้เสนอแนะให้รัฐช่วยจัดหางานในท้องถิ่นให้แก่ผู้พิการในด้านสวัสดิการความช่วยเหลือทางสังคม สิ่งที่ผู้พิการต้องการมากที่สุดคือ การจัดเบี้ยยังชีพคนพิการ ซึ่งพบว่ายังมีการจัดสรรไม่ทั่วถึงและเพียงพอสำหรับสวัสดิการที่ผู้พิการต้องการแต่รัฐยังไม่มีการจัดให้คือ การให้คำแนะนำจากนักสังคมสงเคราะห์

สุชาติพิชญ์ รัตนชู (2554, หน้า 54 - 57) ได้ศึกษาความต้องการของคนพิการทางกายในองค์การบริหารส่วนตำบลโพรงจระเข้ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดตรัง ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการด้านเศรษฐกิจจะมีความต้องการทางด้านเศรษฐกิจเหมือนกัน คือ ต้องการมีรายได้เป็นของตนเองไม่พึ่งพาผู้อื่น ต้องการให้ลูกหลานให้เงินประจำ เพื่อเก็บไว้ใช้ในยามจำเป็นและมีเงินเก็บไว้ใช้ยามบั้นปลายของชีวิต ความต้องการทางด้านสังคม จะมีความต้องการด้านสังคมเหมือนกัน คือ ต้องการอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขมีส่วนร่วมในชุมชนและสังคมสงบสุข ปราศจากภัยสังคมต่างๆ ความต้องการด้านสวัสดิการของภาครัฐทั้ง 3 ช่วงอายุ จะมีความต้องการด้านร่างกาย และจิตใจเหมือนกันคือ ต้องการความปลอดภัยและปัจจัย 4 พื้นฐานในการดำเนินชีวิต ให้มีการแจกเบี้ยความพิการอย่างต่อเนื่อง มีการเยี่ยมบ้านและดูแลสุขภาพคนพิการ ความใฝ่ฝันของคนพิการ คือต้องการกลับมาใช้ชีวิตตามปกติ ไม่เป็นภาระใครในการใช้ชีวิตประจำวันของคนพิการ พบว่าคนพิการค่อนข้างยากจน จะได้รับการดูแลเอาใจใส่ตามอัธยาศัย การใช้ชีวิตประจำวันของคนพิการ พบว่า คนพิการ ที่มีฐานะค่อนข้างที่จะได้รับการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี ส่วนคนพิการที่มีฐานะยากจนจะได้รับการดูแลเอาใจใส่ตามอัธยาศัย แนวทางการดำเนินการด้านคนพิการที่คนพิการต้องการให้เป็น คืออยากให้องค์การบริหารส่วนตำบลวางแผนกิจกรรมและงบประมาณในการช่วยเหลือ มีการจัดกิจกรรมให้คนพิการได้มีส่วนร่วมร่วมกับชุมชน เพื่อการพัฒนาคนพิการในตำบลให้ยั่งยืนต่อไป สำหรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ความต้องการด้านเศรษฐกิจ ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้คนพิการได้ฝึกอาชีพ ประกอบอาชีพและมีงานทำทั้งในระดับบุคคลและกลุ่ม มีการจัดหางานในท้องถิ่นให้แก่คนพิการ มีแหล่งฝึกอาชีพในพื้นที่และให้การให้คำปรึกษาในการทำงานที่เหมาะสมกับสภาพความพิการ มีหลักสูตรวิชาชีพที่หลากหลาย และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ความต้องการด้านสังคม ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้คนพิการได้เข้ามามีส่วนร่วมทางสังคม เช่น จัดให้มีกิจกรรมเพื่อคนพิการหรือกิจกรรมที่กระตุ้นให้คน

พิการเข้ามามีการรวมกลุ่ม เครือข่ายคนพิการ มีการเยี่ยมบ้านอย่างสม่ำเสมอ เปิดโอกาสและรับฟังความคิดเห็นของคนพิการ ความต้องการด้านสวัสดิการ ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดสวัสดิการสังคมให้แก่คนพิการ เช่นการให้คนพิการได้เข้ามามีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป การจ่ายเบี้ยความพิการอย่างต่อเนื่อง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการพัฒนาระบบงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในระดับพื้นที่ เช่น มีการสำรวจและค้นหาคนพิการในพื้นที่เพื่อจัดทำบัญชีรายชื่อ ที่อยู่ ประเภทความพิการ สภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคล การเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในสิทธิคนพิการ สภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคล การเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในสิทธิคนพิการในเรื่องใดบ้าง โดยเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมให้คนพิการ ได้มีบัตรประจำตัวคนพิการ ความต้องการด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ ควรมีการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยเป็นรายบุคคล โดยการสำรวจและปรับปรุง เพื่อให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตในที่อยู่อาศัยนั้นได้โดยสะดวก และเหมาะสมกับสภาพความพิการ และส่งเสริมกิจกรรม เพื่อให้เกิดการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการในตำบลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้คนพิการได้ปรับสภาพทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม พฤติกรรม

จิราภรณ์ งอยกุลจิก (2557) ได้ศึกษาความต้องการสวัสดิการของคนพิการในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ต้องการสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ใน 6 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัยที่ดี ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการทำงานและการมีรายได้ ด้านนันทนาการ และด้านกระบวนการยุติธรรมและบริการสังคมทั่วไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ คนพิการในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน จำนวน 135 คนผลการวิจัยพบว่า ความต้องการสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ต้องการรับเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนพิการเพิ่ม รองลงมา คือต้องการให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเข้าไปดูแลให้ทั่วถึง และต้องการให้จัดกิจกรรมและตรวจสุขภาพให้กับคนพิการ ตามลำดับ

นรินทร์ สังข์รักษา และคณะ (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “สวัสดิการที่เหมาะสมสำหรับคนพิการระดับรุนแรงในประเทศไทย” พบว่า ความจำเป็นที่คนพิการระดับรุนแรง ซึ่งไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ควรได้รับความช่วยเหลือจากภาครัฐเพื่อให้สามารถดำรงชีวิต หรือมีคุณภาพชีวิตขั้นพื้นฐานที่ดีนั้น ควรได้รับสวัสดิการสังคมในด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1) การบริการด้านการศึกษา เพราะทุกคนต้องมีความรู้เพื่อใช้ในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ทั้งนี้การศึกษาจะเป็นการสร้างงานสร้างอาชีพเปรียบเสมือน “เครื่องมือที่จะช่วยในการหาปลา” 2) การบริการด้านสุขภาพ เพื่อให้มีสุขภาพอนามัยที่ดี โดยเฉพาะคนพิการระดับรุนแรงต้องได้รับการเอาใจใส่ดูแลเป็นพิเศษ 3) การบริการด้านการมีอาชีพ

และรายได้ เพื่อความมั่นคงในชีวิต และดำรงชีพได้ด้วยการมีรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัว 4) ด้านบริการสังคม เพราะคนพิการระดับรุนแรงเกือบทั้งหมดไม่มีเงินเหลือเก็บ มีภาระหนี้สิน ดังนั้นการบริการทางสังคมจึงต้องเน้นให้คนพิการระดับรุนแรงมีโครงข่ายความปลอดภัยทางสังคม (Social Safety Net) 5) ด้านนันทนาการ เพื่อให้คนพิการระดับรุนแรงได้มีการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น ออกกำลังกาย คนตรีบำบัด ฯลฯ 6) สวัสดิการด้านความมั่นคง และการยอมรับ นับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะว่ามีมนุษย์มีความต้องการปัจจัย 4 ในการดำรงชีวิต เพื่อให้มีความมั่นคง มีจิตใจที่เป็นสุข มีความพอเพียงแก่ชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

นิพนธ์ ประเสริฐศักดิ์ (2557) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการ ได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการ ในเขตเทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์ อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความต้องการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการ ในเขตเทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความต้องการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์ อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน ผลการศึกษาพบว่า 1. ระดับความต้องการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการ ในเขตเทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์ อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว ผลการศึกษาพบว่าประชาชนผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์ อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว มีความต้องการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เมื่อเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าประชาชนผู้พิการต้องการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐด้านการศึกษามากที่สุดรองลงมาได้แก่ ด้านการแพทย์ ด้านอาชีพ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านสังคม ตามลำดับ 2. การเปรียบเทียบความต้องการ ได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการ ในเขตเทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์ อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการที่มีเพศ และประเภทความพิการ แตกต่างกัน มีความต้องการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนผู้พิการที่มี อายุระดับการศึกษา ช่วงเวลาที่เกิดความพิการ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความต้องการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

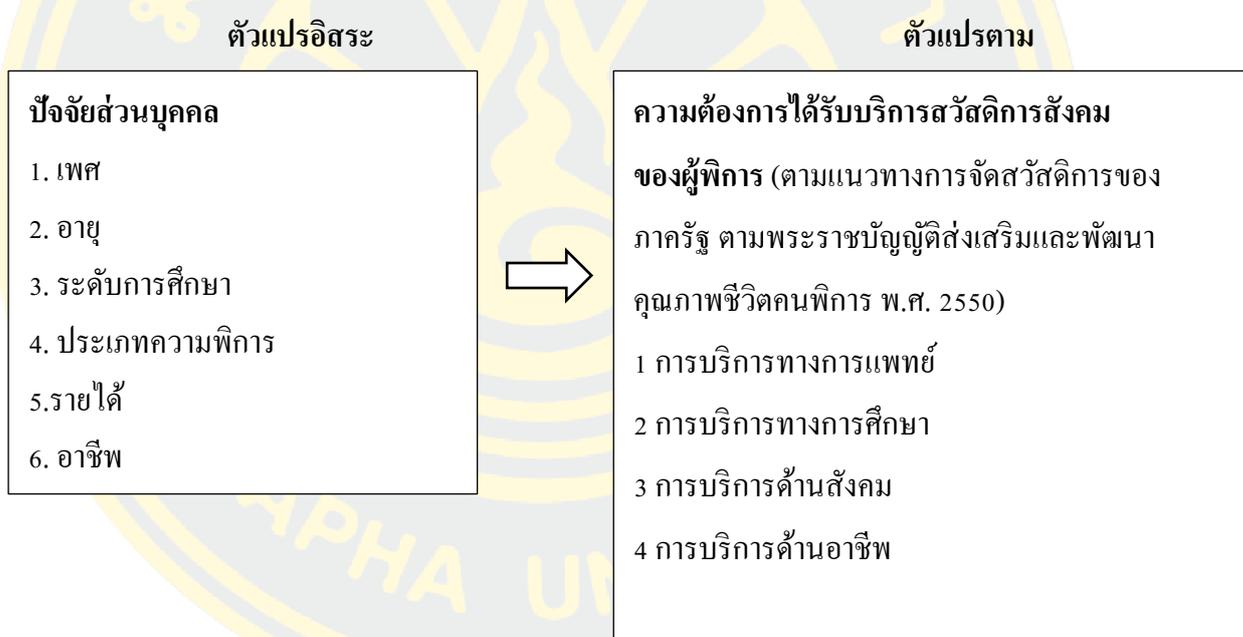
สิทธิพันธ์ จันนาวัน, ชุตินพงศ์ คงสันเทียะ และธวัช สุทธิกุลสมบัติ (2565) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการได้รับสวัสดิการจากกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการของคนพิการ ในเขตเทศบาลตำบลบ้านธาตุ อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความต้องการได้รับสวัสดิการจากกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และเปรียบเทียบความต้องการได้รับสวัสดิการจากกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการของคนพิการในเขต

เทศบาลตำบลบ้านธาตุ อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี ใช้กลุ่มตัวอย่าง 204 คน ได้แก่ คนพิการที่มีทะเบียนราษฎรในเขตเทศบาลตำบลบ้านธาตุ จำนวนได้จากสูตรของทาโรยามาน เกือบข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิและการสุ่มแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามระดับความต้องการได้รับสวัสดิการจากกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบความแตกต่างใช้ T-test และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test) ผลการศึกษาพบว่าโดยภาพรวมระดับความต้องการได้รับสวัสดิการจากกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการของคนพิการในเขตเทศบาลตำบลบ้านธาตุอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$) โดยด้านการแพทย์และสาธารณสุข และ ด้านสังคมสงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากัน ($\bar{X} = 4.63$) รองลงมาคือ ด้านนันทนาการ ($\bar{X} = 4.61$) ด้านการศึกษาและด้านการพัฒนาอาชีพ ($\bar{X} = 4.59$) และน้อยที่สุดคือ ด้านที่อยู่อาศัย ($\bar{X} = 4.57$) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามโดยภาพรวมพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ชานนท์ คันธฤทธิ (2561) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรีการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี และ 2) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้พิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการมีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป และอาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า Chi-Square (χ^2) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product moment correlation) ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อปัจจัยทางสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน และมีความคิดเห็นต่อความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรีโดยภาพรวม และรายด้าน อยู่ในระดับมากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพส่วนบุคคล ในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพรายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ และประเภทความพิการกับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมกับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรีโดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กัน อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการศึกษา 2) ด้านสุขภาพอนามัย 3) ด้านที่อยู่อาศัย 4) ด้านการทำงานและการมีรายได้ และ 5) ด้านบริการสังคม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับคนพิการ และได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมถึงสิทธิประโยชน์ที่ผู้พิการจะได้รับจากสวัสดิการต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 โดยการให้บริการในด้านการแพทย์ อาชีพ การศึกษา และทางสังคม ที่รัฐจัดให้กับคนพิการทั่วประเทศ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำมาประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ มี สวัสดิการ 4 ด้าน ได้แก่ การบริการทางการแพทย์ การบริการทางการศึกษา การบริการด้านสังคม และ การบริการด้านอาชีพ โดยมีตัวแปรตามเป็นปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทความพิการ รายได้และอาชีพ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี โดยผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้พิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ ที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี จำนวน 198 คน (ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2565)
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้พิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ ที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี โดยคำนวณจากสูตรทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) (ไพทอร์ย์ โปธิสว่าง, 2556, หน้า 167) ในการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ขนาดความคลาดเคลื่อนจากการสุ่ม 0.05

แทนค่า

$$\begin{aligned} n &= \frac{198}{1+198(0.05)^2} \\ &= 132.44 \end{aligned}$$

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างของจำนวนผู้พิการ คือ 133 คน

จากนั้นผู้วิจัยทำการคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างของผู้พิการที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามตำบล โดยวิธีการเทียบสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างจาก

จำนวนผู้พิการแต่ละหมู่บ้านโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนหมู่บ้าน

$$\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} = \frac{\text{จำนวนผู้พิการ} \times \text{ขนาดกลุ่มตัวอย่าง}}{\text{จำนวนผู้พิการทั้งหมด}}$$

เมื่อนำจำนวนผู้พิการของแต่ละหมู่บ้าน ในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี มาแทนค่าในสูตรข้างต้นสามารถคำนวณสัดส่วนจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละหมู่บ้าน เพื่อแจกแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างได้ ดังตาราง 2

ตารางที่ 2 จำนวนผู้พิการและกลุ่มตัวอย่างเก็บแบบสอบถามแยกตามหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง

ที่	หมู่บ้าน	จำนวนผู้พิการและกลุ่มตัวอย่าง	
		จำนวนผู้พิการ (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	บ้านเนินหิน	12	8
2	บ้านเนินดินแดง	23	15
3	บ้านโปรงเกตุ	3	2
4	บ้านบึงตะกุก	34	23
5	บ้านคลองมือไทร	30	21
6	บ้านเขากระถิน	31	21
7	บ้านหนองเสื่อช่อ	21	14
8	บ้านห้วยซุงจง	23	15
9	บ้านหนองน้ำขาว	21	14
	รวม	198	133

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้พิการรวมถึงสวัสดิการที่ผู้พิการควรได้รับ
2. ทำการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ กรอบแนวคิดและตั้งสมมติฐานเพื่อการวิจัย
3. กำหนดนิยามตัวแปรเพื่อสร้างแบบสอบถาม
4. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ตลอดจนความชัดเจนและการใช้ภาษาที่เหมาะสมของข้อคำถาม ว่า สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องวัดเพียงใด ซึ่งใช้เกณฑ์การประเมินความสอดคล้อง กำหนดค่าตัวเลข ดังนี้

ค่า +1	หมายถึง	สอดคล้อง
ค่า 0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ค่า -1	หมายถึง	ไม่สอดคล้อง

6. ขอรับเครื่องมือในการวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญคืนแล้วนำมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of congruence) ของคำถามในแต่ละข้อ ถ้ามี $IOC < 0.5$ แสดงว่าข้อคำถามนั้นเนื้อหาไม่ตรงตามที่ต้องการวัด ถ้าค่า IOC มีค่ามากกว่า .5 ถือว่าข้อคำถามสามารถนำไปใช้ได้ โดยใช้สูตร (ไพฑูริย์ โปธิสว่าง, 2556, หน้า 170-171) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum \square}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
 $\sum \square$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา
 N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้พิการในตำบลใกล้เคียง จำนวน 30 ราย เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson)

8. เมื่อได้แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเชื่อมั่นนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างผู้พิการในตำบลธาตุทอง ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบ่งสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงนายกเทศมนตรีตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี เพื่อขออนุมัติในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรที่เป็นคนพิการในตำบลธาตุทอง จำนวน 133 คน
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากคนพิการด้วยตนเอง เนื่องจากผู้พิการบางคนไม่สามารถตอบคำถามได้ด้วยตัวเอง
3. เมื่อได้ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การจัดทำข้อมูล

การจัดทำข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อนำไปวิเคราะห์
2. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยให้ค่าน้ำหนักของแต่ละหัวข้อแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป
3. แปลความหมายของข้อมูล โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามและแปลความหมาย ดังนี้

3.1 ให้คะแนนการจัดอันดับเพื่อการวิเคราะห์ ดังนี้

มีความต้องการมากที่สุด	เท่ากับ 5
มีความต้องการมาก	เท่ากับ 4
มีความต้องการปานกลาง	เท่ากับ 3
มีความต้องการน้อย	เท่ากับ 2
มีความต้องการน้อยที่สุด	เท่ากับ 1

3.2 เกณฑ์ในการประเมิน ใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำที่สุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ดังนั้นเกณฑ์เฉลี่ยกำหนดได้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง มีความต้องการระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง มีความต้องการระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง มีความต้องการระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง มีความต้องการระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง มีความต้องการระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน คือ

1. พรรณนาข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ ในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequencies)
2. พรรณนาระดับความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทองของกลุ่มตัวอย่างผู้พิการ ในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) พร้อมทั้งแปลผลระดับความต้องการได้รับสวัสดิการตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
3. การเปรียบเทียบความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี โดยใช้สถิติอ้างอิง (Inferential statistics) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย วิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยสถิติ t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการกลุ่มตัวอย่าง และนำเสนอผลการวิเคราะห์ด้วย one-way ANOVA ตามลำดับ

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 133 คนในการศึกษา แจกและเก็บแบบสอบถามได้เต็มจำนวน ร้อยละร้อย นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลระดับความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการ ในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม
F	แทน	ค่าสถิติทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม
P	แทน	ความน่าจะเป็น
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

นำเสนอจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 133 คน ซึ่งผลการวิเคราะห์ คังตารางที่ 3 ถึง 6

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
เพศชาย	80	60.2
เพศหญิง	53	39.8
รวม	133	100

จากตารางที่ 3 ผลการศึกษาจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 60.2 และเพศหญิงจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 18 ปี	1	0.8
18 – 59 ปี	57	42.9
60 ปีขึ้นไป	75	56.4
รวม	133	100

จากตารางที่ 4 ผลการศึกษาจำนวนและร้อยละของประชากรจำแนกตามอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4 รองลงมา อายุระหว่าง 18-59 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 และอายุต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	12	9
ประถมศึกษา	57	42.9
มัธยมศึกษาตอนต้น	25	18.8
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	39	29.3
รวม	133	100

จากตารางที่ 5 ผลการศึกษาจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 และไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 12 คน คิดเป็น ร้อยละ 9

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทความพิการ

ประเภทความพิการ	จำนวน	ร้อยละ
พิการทางการมองเห็น	21	15.8
พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย	9	6.8
พิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย	89	66.9
พิการจิตใจหรือพฤติกรรม	6	4.5
พิการทางสติปัญญา	6	4.5
พิการทางการเรียนรู้	2	1.5
รวม	133	100

ตารางที่ 6 แสดงผลการศึกษาจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทความพิการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 66.9 รองลงมา พิการทางการมองเห็น จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 พิการจิตใจหรือพฤติกรรมและ

พิการทางสถิติปัญหาเท่ากัน จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.5 และพิการทางการเรียนรู้ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีรายได้	1	0.8
รายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท	106	79.7
รายได้ 1,000 - 5,000 บาท	26	19.5
รวม	133	100

จากตารางที่ 7 ผลการศึกษาจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 79.7 รองลงมา มีรายได้ 1,000 - 5,000 บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 และไม่มีรายได้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	109	82
ประกอบอาชีพ	24	18
รวม	133	100

จากตารางที่ 8 ผลการศึกษาจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 82 และประกอบอาชีพ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 18

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ค้าขายลอตเตอรี่	2	8.33
ค้าขายผัก	8	33.33
รับจ้างทั่วไป	14	58.33

รวม	24	100
-----	----	-----

จากตารางที่ 9 ผลการศึกษาจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับจ้างทั่วไป จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 และค้าขายผัก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ขายลอตเตอรี่ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3

ส่วนที่ 2 ข้อมูลระดับความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบล ธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี

ผลการวิเคราะห์ แบบสอบถามเพื่อศึกษาระดับความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการ โดยศึกษาความต้องการได้รับสวัสดิการ 4 ด้าน ประกอบด้วยด้านบริการทางการแพทย์ ด้านบริการทางการศึกษา ด้านบริการทางสังคม และด้านบริการทางอาชีพ ปรากฏดังตาราง 10 ถึง 10 - 14

ตารางที่ 10 ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการ ในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ในภาพรวม

ความต้องการได้รับสวัสดิการ ของผู้พิการ	ระดับความต้องการภาพรวม			
	\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านบริการทางการแพทย์	4.29	0.666	มากที่สุด	4
2. ด้านบริการทางการศึกษา	4.39	0.567	มากที่สุด	3
3. ด้านบริการทางสังคม	4.48	0.548	มากที่สุด	2
4. ด้านบริการทางอาชีพ	4.64	0.467	มากที่สุด	1
รวม	4.45	0.562	มากที่สุด	

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$, $SD = 0.562$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เมื่อเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้พิการต้องการได้รับสวัสดิการด้านอาชีพมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, $SD = 0.467$) รองลงมาได้แก่ด้านสังคม ($\bar{X} = 4.48$, $SD = 0.548$) ด้านการศึกษา ($\bar{X} = 4.39$, $SD = 0.567$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการแพทย์ ($\bar{X} = 4.29$, $SD = 0.666$) ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ด้านบริการทางการแพทย์

ด้านบริการทางการแพทย์	ระดับความต้องการของผู้พิการ			
	\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
1. ท่านต้องการได้รับสิทธิในการเข้ารับบริการจากหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานอื่นๆ นอกเหนือจากหน่วยบริการประจำที่ระบุในบัตรหลักประกัน	4.35	0.551	มากที่สุด	5
2. ท่านต้องการให้มีการจัดตรวจสอบสุขภาพประจำปี	4.23	0.598	มากที่สุด	7
3. ท่านต้องการให้มีบริการสุขภาพเคลื่อนที่ออกไปให้บริการผู้พิการถึงชุมชน	4.25	0.570	มากที่สุด	6
4. ท่านต้องการให้หน่วยงานภาครัฐจัดอบรมให้ความรู้ด้านอาหาร โภชนาการและการออกกำลังกายที่เหมาะสมแก่ผู้พิการ	4.37	0.621	มากที่สุด	4
5. ท่านต้องการให้มีบริการด้านกายภาพบำบัดแนะนำในการใช้กายอุปกรณ์หรือเครื่องช่วยผู้พิการ	4.38	0.587	มากที่สุด	3
6. ท่านต้องการรับการสนับสนุนกายอุปกรณ์ เครื่องช่วยผู้พิการเพื่อแก้ไขปรับปรุงความพิการ	4.43	0.554	มากที่สุด	2
7. ท่านต้องการให้มีนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ มาให้บริการแก่ผู้พิการในชุมชน	4.71	0.489	มากที่สุด	1
รวม	4.39	0.567	มากที่สุด	

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี มีความต้องการได้รับสวัสดิการด้านการแพทย์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$, $SD = 0.666$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านต้องการให้มีบริการสุขภาพเคลื่อนที่ออกไปให้บริการผู้พิการถึงชุมชน ($\bar{X} = 4.50$, $SD = 0.670$) รองลงมาได้แก่ ท่านต้องการให้มีการจัดตรวจสอบสุขภาพประจำปี ($\bar{X} = 4.34$, $SD = 0.650$) ท่านต้องการให้มีบริการด้านกายภาพบำบัดแนะนำในการใช้กายอุปกรณ์หรือเครื่องช่วยผู้พิการ ($\bar{X} = 4.32$, $SD = 0.772$) และข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ท่านต้องการได้รับสิทธิในการเข้ารับบริการจากหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยบริการประจำที่ระบุในบัตรหลักประกัน ($\bar{X} = 4.15$, $SD = 0.609$)

ตารางที่ 12 ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ด้านบริการทางการศึกษา

ด้านบริการทางการศึกษา	ระดับความต้องการของผู้พิการ			
	\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
1. ท่านต้องการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับและระดับที่สูงกว่า	4.15	0.609	มาก	7
2. ท่านต้องการให้มีศูนย์การเรียนรู้ในชุมชนสำหรับผู้พิการ	4.34	0.650	มากที่สุด	2
3. ท่านต้องการให้หน่วยงานรัฐจัดบริการให้คำแนะนำทางการศึกษาแก่ผู้พิการ	4.50	0.670	มากที่สุด	1
4. ท่านต้องการให้มีการเปิดโอกาสให้ผู้พิการได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในกิจกรรมและการประชุมต่างๆ	4.16	0.705	มาก	6
5. ท่านต้องการให้มีกองทุนสนับสนุนการศึกษาสำหรับผู้พิการ	4.32	0.772	มากที่สุด	3
6. ท่านต้องการให้รัฐจัดงบประมาณสนับสนุนอุปกรณ์ทางการศึกษาให้แก่ผู้พิการ	4.31	0.620	มากที่สุด	4
7. ท่านต้องการได้รับความรู้สิทธิต่างๆ เช่น สุขภาพ การศึกษา อาชีพและสวัสดิการที่รัฐให้การสนับสนุนแก่ผู้พิการ	4.26	0.638	มากที่สุด	5
รวม	4.29	0.666	มากที่สุด	

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี มีความต้องการได้รับสวัสดิการด้านบริการทางการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$, $SD = 0.567$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านต้องการได้รับความรู้สิทธิต่างๆ เช่น สุขภาพ การศึกษา อาชีพและสวัสดิการที่รัฐให้การสนับสนุนแก่ผู้พิการ ($\bar{X} = 4.71$, $SD = 0.489$) รองลงมา ท่านต้องการให้รัฐจัดงบประมาณสนับสนุนอุปกรณ์ทางการศึกษาให้แก่ผู้พิการ ($\bar{X} = 4.43$, $SD = 0.554$) และท่านต้องการให้มีกองทุนสนับสนุนการศึกษาสำหรับผู้พิการ ($\bar{X} = 4.38$, $SD = 0.587$) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ท่านต้องการให้มีศูนย์การเรียนรู้ในชุมชนสำหรับผู้พิการ ($\bar{X} = 4.23$, $SD = 0.598$)

ตารางที่ 13 ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ด้านบริการทางสังคม

ด้านบริการทางสังคม	ระดับความต้องการของผู้พิการ			
	\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
1. ท่านต้องการให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสถานที่ที่หน่วยงานรัฐและเอกชนสำหรับผู้พิการ	4.46	0.571	มากที่สุด	3
2. ท่านต้องการให้มีสถานที่ออกกำลังกายสำหรับผู้พิการ	4.80	0.434	มากที่สุด	2
3. ท่านต้องการให้หน่วยงานของรัฐจัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านผู้พิการทุกปี	4.89	0.308	มากที่สุด	1
4. ท่านต้องการให้ชุมชนที่ท่านอาศัยอยู่มีเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัคร เพื่อบริการและช่วยเหลือผู้พิการที่บ้าน	4.38	0.559	มากที่สุด	4
5. ท่านต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน	4.37	0.635	มากที่สุด	5
6. ท่านต้องการการให้คำปรึกษาและแนวทางแก้ปัญหาดำเนินชีวิต	4.22	0.667	มากที่สุด	7
7. ท่านต้องการให้มีสถานสงเคราะห์สำหรับผู้พิการที่ขาดผู้ดูแลหรือไร้ที่อยู่อาศัย	4.26	0.662	มากที่สุด	6
รวม	4.48	0.548	มากที่สุด	

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี มีความต้องการได้รับสวัสดิการด้านบริการทางสังคมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.48$, $SD = 0.548$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านต้องการให้หน่วยงานของรัฐจัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านผู้พิการทุกปี ($\bar{X} = 4.89$, $SD = 0.308$) รองลงมา ท่านต้องการให้มีสถานที่ออกกำลังกายสำหรับผู้พิการ ($\bar{X} = 4.80$, $SD = 0.434$) และท่านต้องการให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสถานที่ที่หน่วยงานรัฐและเอกชนสำหรับผู้พิการ ($\bar{X} = 4.46$, $SD = 0.571$) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ท่านต้องการการให้คำปรึกษาและแนวทางแก้ปัญหาดำเนินชีวิต ($\bar{X} = 4.22$, $SD = 0.667$)

ตารางที่ 14 ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ด้านบริการทางอาชีพ

ด้านบริการทางอาชีพ	ระดับความต้องการของผู้พิการ			
	\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
1. ท่านต้องการให้หน่วยงานภาครัฐจัดบริการให้คำปรึกษาแนะนำในการประกอบอาชีพสำหรับคนพิการ	4.85	0.330	มากที่สุด	2
2. ท่านต้องการฝึกอาชีพที่เหมาะสมกับประเภทความพิการและตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน	4.54	0.530	มากที่สุด	5
3. ท่านต้องการกู้ยืมเงินทุนเพื่อนำไปประกอบอาชีพ	4.86	0.351	มากที่สุด	1
4. ท่านต้องการเงินสนับสนุนการประกอบอาชีพสำหรับผู้พิการ	4.72	0.466	มากที่สุด	3
5. ท่านต้องการให้หน่วยงานของรัฐฝึกอาชีพให้แก่ผู้พิการได้มีงานทำและมีรายได้	4.50	0.502	มากที่สุด	6
6. ท่านต้องการให้สถานประกอบการของรัฐหรือเอกชนรับคนพิการเข้าทำงานเพิ่มมากขึ้น	4.60	0.507	มากที่สุด	4
7. ท่านต้องการจัดให้มีสถานที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์จากผู้พิการ	4.44	0.583	มากที่สุด	7
รวม	4.64	0.467	มากที่สุด	

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี มีความต้องการได้รับสวัสดิการด้านบริการทางอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, $SD = 0.467$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านต้องการกู้ยืมเงินทุนเพื่อนำไปประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 4.86$, $SD = 0.351$) รองลงมา ท่านต้องการให้หน่วยงานภาครัฐจัดบริการให้คำปรึกษาแนะนำในการประกอบอาชีพสำหรับคนพิการ ($\bar{X} = 4.85$, $SD = 0.330$) และท่านต้องการเงินสนับสนุนการประกอบอาชีพสำหรับผู้พิการ ($\bar{X} = 4.72$, $SD = 0.466$) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านต้องการจัดให้มีสถานที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์จากผู้พิการ ($\bar{X} = 4.44$, $SD = 0.583$)

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1

ผู้พิการในตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีเพศแตกต่างกันมีความต้องการได้รับสวัสดิการแตกต่างกัน

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig
เพศชาย	80	4.43	0.170	-1.640	.103
เพศหญิง	53	4.49	0.263		
รวม	133	4.44	0.216		

* (p \leq .05)

จากตารางที่ 15 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้พิการที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง จำแนกตามเพศ โดยใช้ค่าสถิติ t-Test เพื่อทดสอบสมมติฐาน ผลการศึกษา พบว่าผู้พิการที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2

ผู้พิการในตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีอายุแตกต่างกันมีความต้องการได้รับสวัสดิการแตกต่างกัน

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	0.223	2	0.111	2.505	.086
ภายในกลุ่ม	5.777	130	0.044		
รวม	6.000	132			

* (p \leq .05)

ตารางที่ 16 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความถี่ของการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้พิการที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง จำแนกตามอายุ โดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐาน ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการที่มีอายุต่างกันมีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3

ผู้พิการในตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความต้องการได้รับสวัสดิการแตกต่างกัน

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบความแตกต่างของความถี่ของการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง จำแนกตามการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	0.255	3	0.085	1.911	0.131
ภายในกลุ่ม	5.744	129	0.045		
รวม	6.000	132			

* (p < .05)

ตารางที่ 17 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความถี่ของการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้พิการที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง จำแนกตามการศึกษา โดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐาน ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 4

ผู้พิการในตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีประเภทความพิการแตกต่างกันมีความต้องการได้รับสวัสดิการแตกต่างกัน

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาล
ตำบลธาตุทอง จำแนกตามประเภทความพิการ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	0.85	5	0.017	0.364	0.872
ภายในกลุ่ม	5.915	127	0.047		
รวม	6.000	132			

* (p \leq .05)

จากตารางที่ 18 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้พิการที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง จำแนกตามประเภทความพิการ โดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐาน ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการที่มีจำแนกตามประเภทความพิการต่างกัน มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคม ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 **ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้**

สมมติฐานข้อที่ 5

ผู้พิการในตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีรายได้แตกต่างกันมีความต้องการได้รับสวัสดิการแตกต่างกัน

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาล
ตำบลธาตุทอง จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	0.087	2	0.043	0.956	0.387
ภายในกลุ่ม	5.913	130	0.045		
รวม	6.000	132			

* (p \leq .05)

ตารางที่ 19 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้พิการที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง จำแนกตามรายได้ โดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐาน ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการที่มีรายได้ต่างกัน มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 **ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้**

สมมติฐานข้อที่ 6

ผู้พิการในตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความต้องการได้รับสวัสดิการแตกต่างกัน

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบความแตกต่างของความ ต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	0.051	1	0.051	1.129	0.290
ภายในกลุ่ม	5.948	131	0.045		
รวม	6.000	132			

ตารางที่ 20 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความ ต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้พิการที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง จำแนกตามอาชีพ โดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐาน ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการที่มีอาชีพต่างกัน มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคม ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 21 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ตั้งไว้	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ผู้พิการในตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ที่มี <u>เพศ</u> แตกต่างกันมีความต้องการได้รับสวัสดิการแตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. ผู้พิการในตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ที่มี <u>อายุ</u> แตกต่างกันมีความต้องการได้รับสวัสดิการแตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
3. ผู้พิการในตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ที่มี <u>การศึกษา</u> แตกต่างกันมีความต้องการได้รับสวัสดิการแตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
4. ผู้พิการในตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ที่มี <u>ประเภทความพิการ</u> แตกต่างกันมีความต้องการได้รับสวัสดิการแตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 21 (ต่อ)

สมมติฐานที่ตั้งไว้	ผลการทดสอบสมมติฐาน
5. ผู้พิการในตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีรายได้แตกต่างกันมีความต้องการได้รับสวัสดิการแตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
6. ผู้พิการในตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความต้องการได้รับสวัสดิการแตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากตารางที่ 21 ผลการศึกษาพบว่าผู้พิการที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทความพิการ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพแตกต่างกัน มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอป่องทอง จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอป่องทอง จังหวัดชลบุรี และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอป่องทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 133 คนในการศึกษา แจกและเก็บแบบสอบถาม ได้เต็มจำนวนร้อยละร้อย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปร โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการส่วนใหญ่ในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 60.2 และเพศหญิงจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 มีอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4 รองลงมา อายุระหว่าง 18-59 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 และอายุต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 และไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 66.9 รองลงมา พิการทางการมองเห็น จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 พิการจิตใจหรือพฤติกรรมและพิการทางสติปัญญาเท่ากัน จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.5 และพิการทางการเรียนรู้ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 79.7 รองลงมา มีรายได้ 1,000 - 5,000 บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 และไม่มีรายได้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 82 และ

ประกอบอาชีพ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 18 มีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 และค้าขายผัก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ขาดลอตเตอรี่ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3

2. ระดับความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี พบว่า ผู้พิการส่วนใหญ่มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เมื่อเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้พิการต้องการได้รับสวัสดิการสังคมด้านอาชีพมากที่สุด รองลงมาได้แก่ด้านสังคม ด้านการศึกษา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการแพทย์ ตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้พิการที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (การทดสอบสมมติฐาน)

ผลการศึกษาพบว่าผู้พิการที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทความพิการ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพแตกต่างกัน มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคม ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

1. ระดับความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี พบว่า ผู้พิการส่วนใหญ่มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เมื่อเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้พิการต้องการได้รับสวัสดิการสังคมด้านอาชีพมากที่สุด รองลงมาได้แก่ด้านสังคม ด้านการศึกษา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการแพทย์ ตามลำดับ อภิปรายผลได้ ดังนี้

1.1 ด้านการแพทย์ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคม ด้านการแพทย์อยู่ในระดับมากที่สุด โดยผู้พิการต้องการให้มีบริการสุขภาพเคลื่อนที่ออกไปให้บริการผู้พิการถึงชุมชน ($\bar{X} = 4.50$, $SD = 0.670$) รองลงมาคือ ต้องการให้มีการจัดตรวจสุขภาพ รวมถึงต้องการให้มีบริการด้านกายภาพบำบัด แนะนำในการใช้กายอุปกรณ์หรือเครื่องช่วยผู้พิการ ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐจัดอบรมให้ความรู้ด้านอาหาร โภชนาการและการออกกำลังกายที่เหมาะสมแก่ผู้พิการ ต้องการรับการสนับสนุนกายอุปกรณ์ เครื่องช่วยผู้พิการเพื่อแก้ไขปรับปรุงความพิการต้องการให้มีนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์มาให้บริการแก่ผู้พิการในชุมชน สอดคล้องกับการศึกษาของสุกชัช ชัยวรกุล (2553 หน้า 57 - 62) ได้ศึกษาระดับความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของคนพิการในตำบลหน้าพระธาตุ อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัย พบว่าต้องการได้รับสวัสดิการเป็นอันดับแรก คือการให้มี

หน่วยงานวิจัยอุปกรณ์ที่เข้ามาช่วยให้คนพิการทำงานได้อย่างคนปกติทั่วไป และมีการประสานงานกับโรงพยาบาลในพื้นที่และใกล้เคียงเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการให้บริการแก่ผู้พิการ โดยขอให้จัดผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจนในการให้บริการคนพิการในโรงพยาบาล รวมทั้ง สนับสนุนงบประมาณในการจ้างเจ้าหน้าที่ให้ทำหน้าที่ดังกล่าว และสอดคล้องกับการศึกษาของดาร์วิน ทิพย์วงศ์ (2551) ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐ ของผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่าด้านสวัสดิการความช่วยเหลือด้านการแพทย์ ผู้พิการได้รับเชิงการตรวจวินิจฉัยและการรักษาพยาบาล ซึ่งตรงกับความต้องการของผู้พิการ สำหรับสวัสดิการที่ผู้พิการต้องการเป็นอันดับต้น ๆ แต่รัฐไม่ได้จัดสรรให้คือ การซ่อมแซมอุปกรณ์เครื่องช่วยโดยไม่คิดมูลค่า เสนอแนะเกี่ยวกับสวัสดิการด้านการแพทย์อื่น ๆ ได้แก่ การมีแพทย์เฉพาะทางในพื้นที่

1.2 ด้านบริการทางการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอป่องทอง จังหวัดชลบุรี มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคม ด้านบริการทางการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด โดยต้องการได้รับความรู้สิทธิต่างๆ เช่น สุขภาพ การศึกษา อาชีพและสวัสดิการที่รัฐให้การสนับสนุนแก่ผู้พิการ รองลงมาคือ ต้องการให้รัฐจัดงบประมาณสนับสนุนอุปกรณ์ทางการศึกษาให้แก่ผู้พิการ และต้องการให้มีกองทุนสนับสนุนการศึกษาสำหรับผู้พิการ สอดคล้องกับการศึกษาของนิพนธ์ ประเสริฐศักดิ์ (2557) ศึกษาความต้องการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการ ในเขตเทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์ อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยผู้พิการมีความต้องการให้มีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาตามการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับ รวมถึงต้องการให้มีกองทุนเพื่อการศึกษาสำหรับคนพิการพร้อมครูการศึกษาพิเศษคอยให้คำแนะนำ ในขณะที่การศึกษาของเอื้องทิพย์ ไตรบำรุง (2550) ได้วิจัยเรื่อง ความต้องการสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตเทศบาลนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัย พบว่าคนพิการมีความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนพิการเห็นว่าการศึกษาที่ตนได้รับมาก่อนนั้นยังไม่เพียงพอ เนื่องจากคนพิการส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ซึ่งระดับการศึกษานั้นจะส่งผลกระทบต่อการประกอบอาชีพของคนพิการ หากว่าคนพิการมีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นกว่านี้ ก็จะทำให้คนพิการมีงานทำมีรายได้ สามารถเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวได้ และทำให้คนพิการมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น จึงส่งผลให้ความต้องการด้านการศึกษาอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านบริการทางสังคม ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอป่องทอง จังหวัดชลบุรี มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคม ด้านบริการทางสังคมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยต้องการให้หน่วยงานของรัฐจัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านผู้พิการทุกปี รองลงมาคือ ผู้พิการต้องการให้มีสถานที่ออกกำลังกาย และต้องการให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสถานที่หน่วยงาน

รัฐและเอกชนสำหรับผู้พิการ รวมไปถึงต้องการการให้คำปรึกษาและแนวทางแก้ปัญหาดำเนินชีวิต สอดคล้องกับ การศึกษาของ ดารารัตน์ ทิพย์วงศ์ (2551) ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการ ได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ด้านสวัสดิการความช่วยเหลือทางสังคม สิ่งที่ผู้พิการต้องการมากที่สุดคือ การจัดเบี้ยยังชีพคนพิการ ซึ่งพบว่ายังมีการจัดสรรไม่ทั่วถึงและเพียงพอสำหรับสวัสดิการที่ผู้พิการต้องการแต่รัฐยังไม่มีการจัดให้ และต้องการคำแนะนำดูแลใส่ใจจากนักสังคมสงเคราะห์ เช่นเดียวกับการศึกษาของสุชาติพิชัย รัตนชู (2554, หน้า 54 - 57) ได้ศึกษาความต้องการของคนพิการทางกายในองค์การบริหารส่วนตำบล โพรงจระเข้ อำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง มีความต้องการด้านสังคม คือ ต้องการอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างสงบสุข ปราศจากภัยสังคมต่างๆ ต้องการให้มีการเยี่ยมบ้าน มีการจัด กิจกรรมให้คนพิการได้มีส่วนร่วมร่วมกับชุมชน เพื่อการพัฒนาคนพิการในตำบลให้ยั่งยืนต่อไป

1.4 ด้านบริการทางอาชีพ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้พิการในเขตเทศบาลตำบล ชาติทอง อำเภอป่องทอง จังหวัดชลบุรี ผู้พิการต้องการกู้ยืมเงินทุนเพื่อนำไปประกอบอาชีพ รองลงมา คือ ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐจัดบริการให้คำปรึกษาแนะนำในการประกอบอาชีพสำหรับคนพิการ ต้องการเงินสนับสนุนการประกอบอาชีพสำหรับผู้พิการ ต้องการให้สถานประกอบการของรัฐหรือ เอกชนรับคนพิการเข้าทำงานเพิ่มมากขึ้น ฝึกอาชีพที่เหมาะสมกับประเภทความพิการ และตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับ การศึกษาของ สุภชัย ชัยวรกุล (2553 หน้า 57 -62) ได้ศึกษา ระดับความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของคนพิการในตำบลหน้าพระธาตุ อำเภอพนัสนิคม จังหวัด ชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า ด้านบริการทางอาชีพ ควรขอความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น หรือภาคเอกชนใน การจัดหาอุปกรณ์ที่สามารถช่วยให้คนพิการทำงานได้อย่างทั่วไป เช่นเดียวกับการศึกษาของดารารัตน์ ทิพย์วงศ์ (2551) ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐ ของผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการวิจัยพบว่า ส่วนที่รัฐจัดให้ได้ตรงกับความต้องการของผู้พิการแล้วคือ การฝึกอาชีพที่เหมาะสมกับสภาพร่างกายและการจ้างงาน แต่สิ่งที่ผู้พิการ ต้องการแต่รัฐยังไม่ได้เข้าไปช่วยเหลือ คือการส่งเสริมพัฒนาอาชีพ เช่น การช่วยจัดการตลาด เป็นต้น นอกจากนี้ผู้พิการได้เสนอแนะให้รัฐช่วยจัดหางานในท้องถิ่นให้แก่ผู้พิการ

2. การเปรียบเทียบความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลชาติทอง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการศึกษาพบว่าผู้พิการที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทความ พิการ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพแตกต่างกัน มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคม ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

2.1 ผู้พิการที่มีเพศแตกต่างกัน มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมไม่แตกต่างกัน ที่ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของดารารัตน์

ทิพย์วงศ์ (2551) ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของคนพิการในตำบลหน้าพระธาตุ อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของเอื้องทิพย์ ไตรบำรุง (2550) ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตเทศบาลนครนครราชสีมา และนิพนธ์ ประเสริฐศักดิ์ (2557) ศึกษาเรื่องความต้องการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการ ในเขตเทศบาลตำบลเขานกรรจ์ อำเภอเขานกรรจ์ จังหวัดสระแก้วพบว่า ผู้พิการที่มีเพศที่แตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผู้พิการที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของดรรารัตน์ ทิพย์วงศ์ (2551) ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน และสอดคล้องกับ นิพนธ์ ประเสริฐศักดิ์ (2557) ศึกษาเรื่องความต้องการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการ ในเขตเทศบาลตำบลเขานกรรจ์ อำเภอเขานกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว (2557) ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการที่มีอายุแตกต่างกัน มีผลต่อความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของคนพิการไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของเอื้องทิพย์ ไตรบำรุง (2550) ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตเทศบาลนครนครราชสีมาพบว่า ผู้พิการที่มีอายุแตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ผู้พิการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของดรรารัตน์ ทิพย์วงศ์ (2551) ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน และสอดคล้องกับ นิพนธ์ ประเสริฐศักดิ์ (2557) ศึกษาเรื่องความต้องการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลเขานกรรจ์ อำเภอเขานกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของคนพิการไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของเอื้องทิพย์ ไตรบำรุง (2550) ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตเทศบาลนครนครราชสีมาพบว่า ผู้พิการที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ผู้พิการที่มีประเภทความพิการแตกต่างกัน มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ไม่สอดคล้องกับ นิพนธ์

ประเสริฐศักดิ์ (2557) ศึกษาเรื่องความต้องการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการ ในเขตเทศบาลตำบลเขานกรรจ์ อำเภอเขานกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว (2557) และการศึกษาของเอื้องทิพย์ ไตรบำรุง (2550) ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตเทศบาลนครนครราชสีมา พบว่า ผู้พิการที่มีประเภทความพิการแตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากข้อจำกัดและความสามารถของผู้พิการแต่ละประเภทแตกต่างกัน สิ่งที่ต้องการที่จะตอบสนองการดำรงชีพอยู่ได้จึงแตกต่างกัน

2.5 ผู้พิการที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของดารารัตน์ ทิพย์วงศ์ (2551) ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน และสอดคล้องกับนิพนธ์ ประเสริฐศักดิ์ (2557) ศึกษาเรื่องความต้องการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการ ในเขตเทศบาลตำบลเขานกรรจ์ อำเภอเขานกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว ผลการศึกษาพบว่า ผู้พิการที่มีรายได้ค่าเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของคนพิการไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ เอื้องทิพย์ ไตรบำรุง (2550) ศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตเทศบาลนครนครราชสีมา พบว่า ผู้พิการที่มีรายได้ค่าเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการศึกษาครั้งนี้ผู้พิการ ร้อยละ 82 ไม่ได้ประกอบอาชีพใดๆ เพียงแต่ได้รับเบี้ยผู้พิการจากเทศบาลตำบลธาตุทอง ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยความพิการให้คนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น คำวนที่สุด ที่ มท 0810.6/ว 2318 ลงวันที่ 5 สิงหาคม 2563 กำหนดจ่ายเบี้ยความพิการให้คนพิการที่มีบัตรประจำตัวผู้พิการ ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เดือนละ 1,000 บาทต่อคน และคนพิการที่มีบัตรประจำตัวผู้พิการ ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป เดือนละ 800 บาทต่อคน

2.6 ผู้พิการที่มีอาชีพต่างกัน มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของชนนัท คันธฤทธิ์ ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า อาชีพกับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอเชิงนโยบาย

จากผลการศึกษาพบว่า ประชาชนผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี มีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็น ด้านการแพทย์ ด้านการศึกษาด้านอาชีพ และด้านสังคม ดังนั้นเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี จึงควรให้ความสำคัญกับผู้พิการที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลธาตุทองมากยิ่งขึ้น โดยจัดสวัสดิการให้ความช่วยเหลือผู้พิการมากยิ่งขึ้น ทั้ง 4 ด้าน เช่น

1.1 ด้านการแพทย์ เทศบาลตำบลธาตุทองควรจัดหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ ให้บริการสุขภาพแก่ผู้พิการเฉพาะด้าน พร้อมสนับสนุนอุปกรณ์ที่จำเป็นและเครื่องมือกายภาพบำบัด/กายอุปกรณ์/เครื่องช่วยผู้พิการ ณ บ้านผู้พิการ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง โดยความร่วมมือจากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล โรงพยาบาลชุมชนเฉพาะด้าน นักสังคมสงเคราะห์ นักพัฒนาชุมชน เหล่ากาชาดอำเภอ เป็นต้น และให้บริการรถรับ-ส่งไปโรงพยาบาล

1.2 ด้านบริการทางการศึกษา เทศบาลตำบลธาตุทอง ควรสนับสนุนงบประมาณเพื่อผู้พิการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับ หรือสนับสนุนให้เข้ารับการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย หรือ กศน. หรือศูนย์การศึกษาพิเศษ จัดตั้งกองทุนสนับสนุนการศึกษาให้แก่ผู้พิการ โดยอาจรวบรวมจากผู้มีจิตศรัทธาภายในพื้นที่เป็นกรณี ๆ ไป

1.3 ด้านบริการทางสังคม เทศบาลตำบลธาตุทองควรจัดให้มีการเยี่ยมบ้านผู้พิการทุกปีจัดให้มีสถานที่ออกกำลังกายและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ เช่น บันไดทางลาด ห้องน้ำ อุปกรณ์ออกกำลังกาย สาธารณะ กิจกรรมชุมชน ส่งเสริมให้ผู้พิการเข้ามามีบทบาทในการทำกิจกรรมของชุมชน ควรมีการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการในพื้นที่เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่คนพิการ เทศบาลตำบลธาตุทองควรมีหน่วยบริการเคลื่อนที่เพื่อตรวจสอบและทำบัตรประจำตัวคนพิการให้กับคนพิการในกรณีที่ไม่สามารถเดินทางมายังสำนักงานได้

1.4 ด้านบริการทางอาชีพ เทศบาลตำบลธาตุทอง ควรสนับสนุนเงินทุนและการฝึกอาชีพตามความสนใจและสามารถของผู้พิการในพื้นที่ และรองรับแหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของผู้พิการเพื่อให้เกิดรายได้ที่มั่นคงต่อเนื่อง เช่น สนับสนุนเป็นผลิตภัณฑ์ OTOP รวมไปถึงประสานหน่วยงานจัดหางาน จังหวัดชลบุรี และส่งเสริมการจ้างงานคนพิการตาม พรบ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ มาตรา 33 และ มาตรา 35

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการเชิงคุณภาพ เพื่อจะได้นำมาเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาการให้บริการด้านสวัสดิการแก่คนพิการให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

2.2 ควรศึกษาเพื่อประเมินผลการให้บริการของเทศบาลตำบลธาตุทองในการจัดสวัสดิการสำหรับคนพิการเป็นระยะ ๆ อย่างสม่ำเสมอ

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534. (2566, 11 มิถุนายน). <https://dep.go.th/th>
- กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556. (2566, 11 มิถุนายน). <https://dep.go.th/th>
- กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551. (2566, 11 มิถุนายน). <https://dep.go.th/th>
- กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเบี้ยความพิการให้คนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2553 (ฉบับที่2) พ.ศ. 2559. (2566, 11 มิถุนายน). <https://dep.go.th/th>
- กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, ฝ่ายข้อมูลประมวลผลจากฐานข้อมูลทะเบียนกลางคนพิการ (2559). งานทะเบียนราษฎรและบัตร สำนักปลัดเทศบาล. www.pwdsthai.com/index.php?option=com
- กิตติพัฒน์ นนทปัทมะกุล. (2549). ทฤษฎีวิพากษ์ในนโยบายและการวางแผนสังคม. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กิติพงษ์ สุทธิ. (2543). การดำเนินงานด้านการส่งเสริมอาชีพคนพิการตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ขนิษฐา อูทัยรัตนกิจ. (2538). การดูแลบุคคลพิการหน่วยที่ 1. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
- จิราภรณ์ งอยกุลจิก. (2557). ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้พิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์].
- ชานนท์ คันธฤทธิ. (2561). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี, วารสารรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 1(1), 1-16.
- ณฤทัย เกตุหอม. (2555). ความต้องการสวัสดิการเบี้ยความพิการของผู้พิการในอำเภอหาดสำราญ จังหวัดตรัง. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์].

- คารารัตน์ ทิพย์วงศ์. (2551). ปัญหาและความต้องการในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการในอำเภอปอทองแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน. [การค้นคว้าอิสระ อีสาระปัญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่].
- ธานีรัตน์ ผ่องแผ้ว. (2558). คุณภาพชีวิตคนพิการขององค์กรบริหารส่วนตำบลในอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช : ปัจจัยที่มีผลและแนวทางการพัฒนา. [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์].
- นรินทร์ สังข์รักษา และคณะ. (2549). สวัสดิการที่เหมาะสมสำหรับคนพิการระดับรุนแรงในประเทศไทยสำนักส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. เอกพิมพ์ไท.
- นิกร ชำนิปิ่น. (2557). การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้พิการและทุพพลภาพไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองฝักให้ อำเภอฝักให้ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. [การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา].
- นิพนธ์ ประเสริฐศักดิ์. (2557). ความต้องการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์ อำเภอเขาฉกรรจ์จังหวัดสระแก้ว. [งานนิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา].
- พิศสมัย ผลพฤกษ์ไพโร. (2542). การสังคมสงเคราะห์. [การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, สถาบันราชภัฏสงขลา].
- ไพฑูริย์ โปธิสว่าง. (2561). การทำวิจัยทางสังคมศาสตร์หลักการ วิธีปฏิบัติและสถิติและคอมพิวเตอร์ (E-book). ฝายนวัตกรรมการเรียนการสอน สำนักคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วารภรณ์ คำนนท์. (2560). คุณภาพชีวิตของผู้พิการในอำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ. วารสารสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 7 จังหวัดขอนแก่น, 24(32), 42-53.
- วีระชัย วีระนันทชาติ และสโรทร ม่วงเกลี้ยง. (2550). คู่มือมาตรฐานการส่งเสริมสวัสดิภาพและคุ้มครองพิทักษ์สิทธิคนพิการ. สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สมชาย รัตนทองคำ. (2545). การป้องกันและการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้พิการ. ในเอกสารประกอบการบรรยายการอบรมพนักงานผู้ช่วยเจ้าหน้าที่อนามัย วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น. (11 มิถุนายน, 2566). <https://ams.kku.ac.th/aalearn/resource/edoc/handicap/handicapped.pdf>
- สิทธิชนันท์ จันนาวัน, ชุตติพงศ์ คงสันเทียะ และธวัช สุทธิกุลสมบัติ. (2565). ความต้องการได้รับสวัสดิการจากกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการของคนพิการในเขตเทศบาลตำบลบ้านธาตุ อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี, วารสารมนุษยสังคมศิลปศาสตร์, 4(1), 1-20.
- สิริพร อินทรโชติ. (2548). เปรียบเทียบเทคนิคการปรึกษากลุ่มตามแนวโลกอสที่มีต่อความสอดคล้องในการมองโลกของคนพิการ. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา].
- สุธาทิพย์ รัตนชู. (2554). การสำรวจความต้องการของคนพิการทางกายในองค์การบริหารส่วนตำบลโพรงจระเข้ อำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง. [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น].
- สุกชัย ชัยวรกุล. (2553). ความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตหน้าพระธาตุ อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี. [งานนิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา].
- สุรางค์รัตน์ วัศินารมณ, วันทนีย์ วาสิกะสิน และกิติพัฒน์ นนทปัทมะดุล. (2534). คนพิการกับโอกาสทางสังคม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2550). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. สำนักนายกรัฐมนตรี
- สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้ด้อยโอกาส. (2553). ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพและคุ้มครองพิทักษ์สิทธิผู้ด้อยโอกาส 5 ปี. <http://www.opp.go.th/2-4-11-53>.
- อรรณราม ดารอแม, พิตรี เจ๊ะและ, อูสมาน มะลีละ และปพน บุญมาลัย (2566). ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้พิการในตำบลลำใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา, ใน การประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 14, (หน้า 814-827). มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- อนัญญา เกียนรัมย์. (2557). ความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา, วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 25 (1), 63-70.

เอื้องทิพย์ ไตรบำรุง. (2550). การศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตเทศบาลนครราชสีมา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา].

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

การวิจัยเรื่อง ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการ ในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอป่องทอง จังหวัดชลบุรี

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง อำเภอป่องทอง จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลธาตุทอง คำตอบของท่านที่ท่านตอบในวันนี้ถือเป็นความลับ การแสดงผลข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะกระทำในภาพรวม ซึ่งไม่มีการเปิดเผยชื่อและข้อมูลพื้นฐานเป็นรายบุคคล ดังนั้นจึงขอความกรุณาให้ท่านตอบคำถามต่าง ๆ ตามความเป็นจริงที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด เพื่อผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางในการพัฒนาสวัสดิการสังคมของผู้พิการในตำบลธาตุทอง และเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องในการให้ความช่วยเหลือผู้พิการในตำบลธาตุทองต่อไป

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วยข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทความพิการ รายได้ และอาชีพ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการ โดยศึกษาความต้องการได้รับสวัสดิการ 4 ด้าน ประกอบด้วยด้านบริการทางการแพทย์ ด้านบริการทางการศึกษา ด้านบริการทางสังคม และด้านบริการทางอาชีพ

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะทั่วไป

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง [] หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงหรือเติม

ข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. เพศ ชาย หญิง เพศทางเลือก
2. อายุ ต่ำกว่า 18 ปี 18-59 ปี 60 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษาสูงสุด ไม่ได้เรียนหนังสือ ประถมศึกษา
 มัธยมศึกษาต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.
 ปวส. ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี
4. ประเภทความพิการ พิกัดทางการเห็น พิกัดทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย พิกัดทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย พิกัดจิตใจหรือพฤติกรรม พิกัดทางสติปัญญา พิกัดทางการเรียนรู้ พิกัดทางออทิสติก
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีรายได้ รายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท รายได้ 1,000 - 5,000 บาท รายได้ 5,000 บาทขึ้นไป
6. อาชีพ ไม่ได้ประกอบอาชีพ ประกอบอาชีพ (ระบุ).....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อศึกษาระดับความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้พิการ โดยศึกษาความต้องการได้รับสวัสดิการ 4 ด้าน ประกอบด้วยด้านบริการทางการแพทย์ ด้านบริการทางการศึกษา ด้านบริการทางสังคม และด้านบริการทางอาชีพ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ความต้องการสวัสดิการ	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านบริการทางการแพทย์					
1.ท่านต้องการได้รับสิทธิในการเข้ารับบริการจากหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยบริการประจำที่ระบุในบัตรหลักประกันสุขภาพ					
2.ท่านต้องการให้มีการจัดตรวจสุขภาพประจำปี					
3.ท่านต้องการให้มีบริการสุขภาพเคลื่อนที่ออกไปให้บริการผู้พิการถึงชุมชน					
4.ท่านต้องการให้หน่วยงานภาครัฐจัดอบรมให้ความรู้ ด้านอาหาร โภชนาการและการออกกำลังกายที่เหมาะสมแก่ผู้พิการ					
5.ท่านต้องการให้มีบริการด้านกายภาพบำบัด แนะนำในการใช้กายอุปกรณ์หรือเครื่องช่วยผู้พิการ					
6.ท่านต้องการรับการสนับสนุนกายอุปกรณ์ เครื่องช่วยผู้พิการ เพื่อแก้ไขปรับปรุงความพิการ					
7.ท่านต้องการให้มีนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์มาให้บริการแก่ผู้พิการในชุมชน					

ความต้องการสวัสดิการ	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านบริการทางการศึกษา					
1. ท่านต้องการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับและระดับที่สูงกว่า					
2. ท่านต้องการให้มีศูนย์การเรียนรู้ในชุมชนสำหรับผู้พิการ					
3. ท่านต้องการให้หน่วยงานรัฐจัดบริการให้คำแนะนำทางการศึกษาแก่ผู้พิการ					
4. ท่านต้องการให้มีการเปิดโอกาสให้ผู้พิการได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในกิจกรรมและการประชุมต่าง ๆ					
5. ท่านต้องการให้มีกองทุน สนับสนุนการศึกษาสำหรับผู้พิการ					
6. ท่านต้องการให้รัฐจัดงบประมาณสนับสนุนอุปกรณ์ทางการศึกษาให้แก่ผู้พิการ					
7. ท่านต้องการได้รับความรู้สิทธิต่าง ๆ เช่น สุขภาพ การศึกษา อาชีพ และสวัสดิการที่รัฐให้การสนับสนุนแก่ผู้พิการ					
ด้านบริการทางสังคม					
1. ท่านต้องการให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร สถานที่ที่หน่วยงานรัฐและเอกชนสำหรับผู้พิการ					
2. ท่านต้องการให้มีสถานที่ออกกำลังกายสำหรับผู้พิการ					
3. ท่านต้องการให้หน่วยงานของรัฐจัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านผู้พิการทุกปี					

ความต้องการสวัสดิการ	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
4.ท่านต้องการให้ชุมชนที่ท่านอาศัยอยู่มีเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัคร เพื่อบริการและช่วยเหลือผู้พิการที่บ้าน					
5.ท่านต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน					
6.ท่านต้องการการให้คำปรึกษาและแนวทางแก้ปัญหาการดำเนินชีวิต					
7.ท่านต้องการให้มีสถานสงเคราะห์สำหรับผู้พิการที่ขาดผู้ดูแลหรือ ไร้ที่อยู่อาศัย					
ด้านบริการทางอาชีพ					
1.ท่านต้องการให้หน่วยงานภาครัฐจัดบริการให้คำปรึกษาแนะนำในการประกอบอาชีพสำหรับคนพิการ					
2.ท่านต้องการฝึกอาชีพที่เหมาะสมกับประเภท ความพิการ และตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน					
3.ท่านต้องการกู้ยืมเงินทุนเพื่อนำไปประกอบอาชีพ					
4.ท่านต้องการเงินทุนสนับสนุนการประกอบอาชีพสำหรับผู้พิการ					
5.ท่านต้องการให้หน่วยงานของรัฐฝึกอาชีพให้แก่ผู้พิการได้มีงานทำและมีรายได้					
6.ท่านต้องการให้สถานประกอบการของรัฐหรือเอกชนรับคนพิการเข้าทำงานเพิ่มมากขึ้น					
7.ท่านต้องการจัดให้มีสถานที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์จากผู้พิการ					

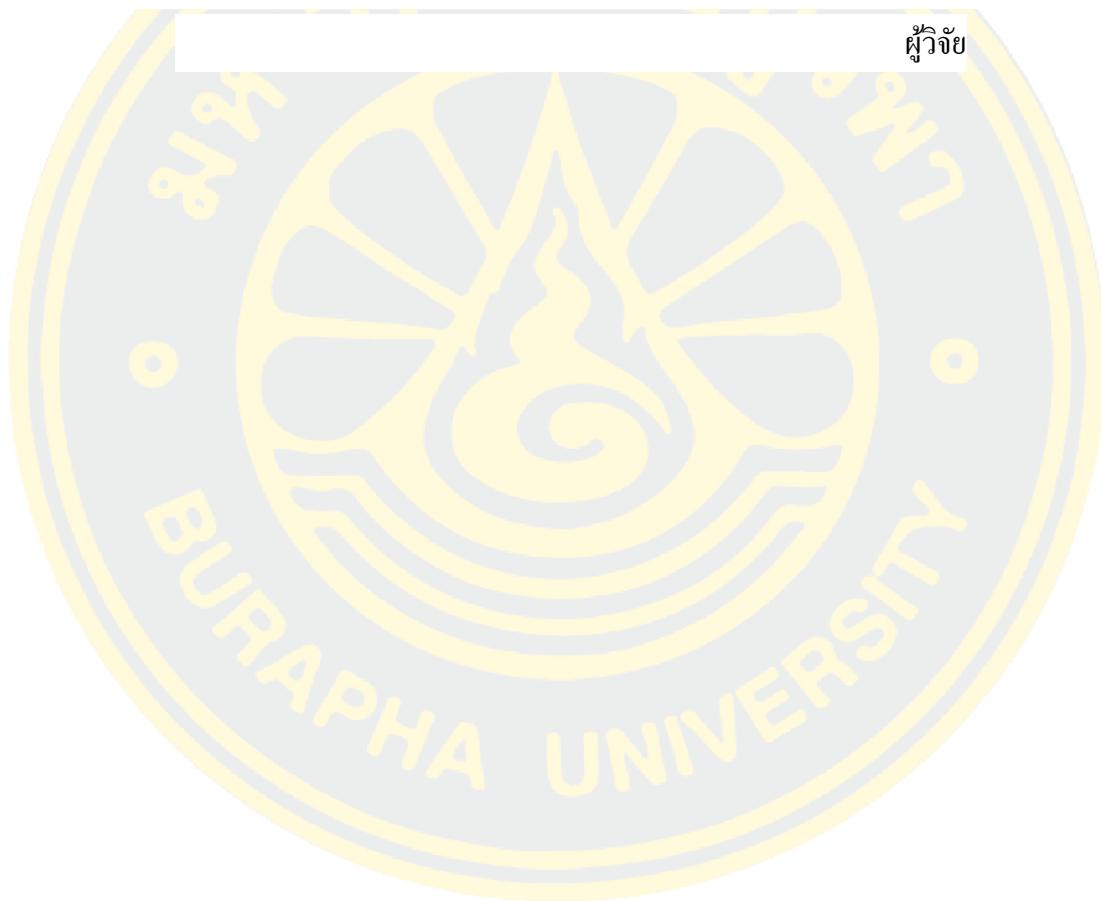
ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะทั่วไป

.....

.....

ขอขอบพระคุณยิ่ง

ผู้วิจัย

บรรณานุกรม

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวกรประภา จันทนา
วัน เดือน ปี เกิด	14 กันยายน 2565
สถานที่เกิด	ชลบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	559/3 ม.4 ต.หมอนนาง อ.พนัสนิคม จ.ชลบุรี
ตำแหน่งและประวัติการทำงาน	นักพัฒนาชุมชนปฏิบัติการ สังกัด เทศบาลตำบลธาตุทอง อ.บ่อทอง จ.ชลบุรี
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาการพัฒนชุมชน มหาวิทยาลัยบูรพา ปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ สาขารัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา